

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1957

ΕΣΤΥΠΩΣΙΣ ΠΕΧΑΙΩΝΑΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α.Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΥΣΣ καὶ τὴν ἐπίτιμον
Προεδρίαν τῆς Α.Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΕΥΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

* Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941 Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 12ον *

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1957

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' "Ιστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Α/φών Γ. ΡΟΔΗ—Κεραμεικοῦ 40—'Αθήναι

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — Έτησίᾳ συνδρομὴ έσωτ. Δρχ. 12, έξωτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιοδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴν ἢ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν ἀπροσώπως
«Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος», 'Οδὸς Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

Ἡ Συντακτικὴ Έπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογρά-
φων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπιστεῦσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

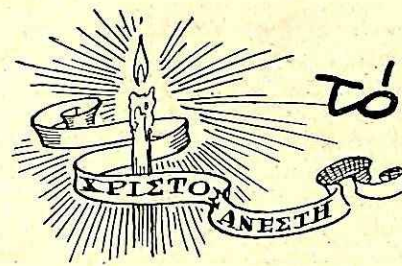
Τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, Μ. Νικολαΐδης..... σελ.	1	The light of Resurrection by M. Nicolaidis Page	1
Ἡ Δίκη τοῦ Ἰησοῦ, Κ. Παπαπαναγιώτου..... »	2	Jesus' lawsuit by K. Papapanagiotou »	2
Ε.Ε.Σ. β) Ἀξιόπαινοι πράξεις..... »	3-4	G. R. C. Movement, b) Praiseworthy deeds »	3-4
Ὁ θάνατος τοῦ ποιητοῦ, Ε. Φωτιάδου, β) Ἐδα- γόρας Παλληκαρίδης..... »	5	The poet's death by E. Photiades, b) Evago- ras Palicarides..... »	5
Ἡ Μεγάλη Πέμπτη, Γ. Κόλια..... »	6	Holy Thursday by G. Kolias..... »	6
Λάρισα, Π. Καλονάρου, β) Ὑγιεινὲς τροφές..... »	7	Larissa by P. Kalonaros, b) Healthy foods..... »	7
Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι, Δ. Σολωμοῦ..... »	8	Free besieged by D. Solomos..... »	8
Τὰ Πασχαλινὰ αὐγά, Β. Οἰκονομίδης, β) Πρω- ταπριλιά (ποίημα) Σ. Κοτσαρίδης..... »	9	Easter eggs by B. Economides, b) First of April (poem) by S. Kotsarides..... »	9
Πῶς νὰ προλαμβάνετε τὰ δυστυχήματα, β) Νέα καὶ περίεργα, Β. Γ..... »	10	How to prevent accidents, b) News and Queer by G. B..... »	10
Τὰ παιδιὰ τοῦ Τσίρκου, Β..... »	11	The children of Circus by V..... »	11
Φωτογραφίαι δράσεως..... »	12-13	Activity in pictures..... »	12-13
Ἡ φύσις ἀναδασώνει, Π. Γρίσπου, β) Ἐπιτά- φιος (ποίημα) Στ. Σπεράντζα..... »	14	Nature reafforests by P. Grispos, b) Good Friday (poem) by St. Sperantza..... »	14
Τὸ ἀγρόν, Γλ. Πρωτοπαπᾶ, β) Ἡ Ἄνοιξη (ποίημα) Δ. Σολωμοῦ..... »	15	Nightingale by Gl. Protopapa..... »	15
Πρώτες Βοήθειες Κανόνες κοπιηλασίας β) Νο- σφεία κατ' οἶκον..... »	16	Spring (Poem) by D. Solomos..... »	16
Πάρου Ὁ Μπράϊαν Σπ. Αὐλονίτης, β) Οἱ ἐξε- τάσεις καὶ τὰ παιδιὰ, γ) Διεθνεῖς Αὐτοκινή- τιστικοὶ Ἀγῶνες..... »	17	First Aid: Rules of rowing, b) Homenursing. Parry O'Braian by Sp. Avlonites b) Children's examinations, c) International Automo- bile Rally..... »	17
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν..... »	18	G. J. R. C. movement..... »	18
Δράσις Ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν..... »	19-20	Group's activity..... »	19-20
Μαθητικὴ Συνεργασία..... »	21-24	Pupils' contribution..... »	21-24
Ὁ πόλεμος ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ..... »	25	The War by AN. VO..... »	25
Ἐξώφυλλο: «...Εὐρον Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον...» Ἐσωτερ. ἐξώφυλλο: Πρὸς τοὺς Ἑλλήνας Ἐρυθροσταυρίτας Ὁπισθόφυλλο: Στὴν Κατασχένωσι. Στίχοι, Α. Παπαδήμα Μουσικὴ, Α. Παναγιωτοπούλου		Front cover «They found an Angel sitting on the stone...» Inside Front cover: To the Greek Juniors Back cover: At the Summer camps: Verses by L. Papadema Music by A. Panagiotopoulos	

Ἀγαπητοὶ Ἐρυθροσταυρίται,

Καὶ ἐφέτος ἡ Πατρις μας ἀνυχῶς ἐδοκιμάσθη ἀπὸ τοὺς σεισμούς. Ἡ περιοχὴ τοῦ Βόλου, τῶν Φαρ-
σάλων καὶ τῆς Λαρίσης ὑπέστη σοβαροτάτας καταστροφάς. Ὑπάρχουν χιλιάδες ἀστεργοί, μεταξὺ δὲ αὐτῶν
μεγάλος ἀριθμὸς παιδιῶν, ποὺ ἀντιμετωπίζουν πολλὰς στερήσεις. Πρὸς ἀνακούφισιν τῶν μικρῶν αὐτῶν
συναδέλφων σας ὁ Ε.Ε.Σ. Νεότητος σᾶς καλεῖ νὰ ἔλθετε, ὅπως καὶ εἰς τὸ παρελθὸν εἰς ὁμοίας περιπτώσεις,
ἀρωγοί.

Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ ἔκκλησίς μας θὰ εὖρη ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς σας καὶ ὅτι πολλὰ δέματα,
μὲ μικρὰ χορήγισμα εἶδη, θὰ μᾶς σταλοῦν διὰ νὰ τὰ διαβιβάσωμεν εἰς τοὺς δοκιμαζομένους συναδέλφους σας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ· Γ· ΔΗ

«Νῦν [πάντα πεπληρωται] φωτός,
οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ καταχθόνια».

Μ' αὐτὴν τὴν ὥραία καὶ φωτεινὴν εἰκόνα ἐφαλε ὁ
ὕμνωδός τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Ὅλα ἐγέμισαν
ἀπὸ φῶς: Ὁ οὐρανός, ἡ γῆ, τὰ καταχθόνια.

Καὶ τὴν ἴδια σχεδὸν εἰκόνα δίδει ὁ Εὐαγγελιστής,
ὅταν, μὲ τὰ πιὸ ἀπλᾶ καὶ λιτὰ λόγια—ὅπως εἶναι πάντα
τὰ λόγια τῆς Ἀλήθειας—ἐφέρει καὶ φέρνει ὁλοένα στοὺς
ἀνθρώπους τὸ μέγα μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως. «Καὶ
ἰδοὺ σεισμός ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου,
καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, προσελθὼν ἀπέκλυσε τὸν λίθον
ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα
αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὥσει
χιῶν».

Καὶ τὴν ἴδιαν ἀστραπὴ, τὴν ἴδια λαμπερὴν «ἰ δ ε α»
—τὴν ὁλόφωτη πνευματικὴν ὠραιότητα, τὸ ἐκπαγλο
ψυχικὸ μεγαλεῖο, ποὺ ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος πε-
ριγράφει μὲ τὴν ἐξάισια ἐκφρασί του—ἀκτινοβολοῦν
καὶ ὅλα τὰ ἔργα λόγου καὶ τέχνης, τὰ ἔργα τῆς Χρι-
στιανικῆς ὕμνωδίας, ψαλμωδίας καὶ ἀγιογραφίας, ποὺ
ἀπεικονίζουν τὸ θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως.

«Καθαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις—λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάν-
νης ὁ Δαμασκηνός—καὶ ὁψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ
τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ ἐξαστράπτοντα». Καὶ ὁ
Φραγκίσκος Σκούφος, γιὰ νὰ χαιρετίσῃ καὶ νὰ ὑμνήσῃ
τὸ μέγα θαῦμα, ὑψώνει τὰ μάτια του καὶ τὴν ψυχὴ του
καὶ λέγει: «Λάμπε μὲ διπλὲς ἀκτίνες, ὦ ἡλιε, καὶ ἐσύ,
οὐρανέ, ἀπὸ τὴν ἄμετρον σου χαρὰν μὲ πλέα εὐμορφὴν
στολήν τοῦ φωτός στόλισε τὸ γαληνόμορφον πρόσωπον.
Ἀναστήθῃ ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς γλυκεῖαν ζωὴν ὁ Χρι-
στός».

Λάμπε κι ἐσύ μὲ διπλὲς ἀκτίνες, ὦ ἀνθρώπινη ψυχὴ—
μπορεῖ νὰ προσθέσῃ κανεὶς στὸν ἐμπνευσμένον ὕμνο
τοῦ Σκούφου—καὶ γέμισε κι ἐσύ μὲ φῶς, μὲ τὸ θεῖο φῶς
τῆς Ἀναστάσεως, τὸν οὐρανὸ σου καὶ τὰ καταχθό-
νιά σου.

Μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ οὐρανός σου σκεπασμένος μὲ τὰ
μαῦρα σύννεφα τῆς δυσπιστίας, τοῦ στεγνοῦ ὀρθολο-
γισμοῦ, τῆς σκοτεινῆς σκέψεως. Ἄφησε τὴν καθαρὴ καὶ
δυνατὴ πνοὴ τῆς πίστεως νὰ τὰ σαρώσῃ, νὰ τὰ δια-
λύσῃ καὶ νὰ διώξῃ μακριά.

Καὶ μπορεῖ τὰ καταχθόνια τοῦ ἐσωτερικοῦ σου
κόσμου νὰ ἔχουν νοθευθῇ, νὰ ἔχουν δηλητηριασθῇ, νὰ
ἔχουν σαπίσῃ ἀπὸ τὰ ἀπαίσια κατακάθια τῆς ἀσέβειας,
τῆς κακίας καὶ τοῦ μίσους. Πορσπάθησε νὰ τὰ καθα-
ρίσῃ, νὰ τὰ ἐξαγνίσῃ, νὰ τὰ κάμῃς ἱκανὰ νὰ δεχθοῦν,
να νοιώσουν καὶ νὰ χαροῦν τὸ σωτήριο νόημα, τὸ θεῖο
πνεῦμα τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ μέγα καὶ λαμπρὸ της
φῶς. «Ἀπρόσιτον» τὸ λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης. Ἀλλὰ
ἀπὸ τῆ θέλησί σου καὶ τῆ δύναμί σου ἐξαρτᾶται,
ὦ ἀνθρώπινη ψυχὴ, νὰ τὸ κάμῃς «προσιτόν» τὸ φῶς

αὐτό. Νὰ τὸ φέρῃς μέσα σου, νὰ τὸ κρατήσῃς καὶ νὰ τὸ
μεταβάλλῃς σὲ ἀλήθεια, σὲ ζωὴ καὶ σὲ ἀναγέννησι.

Ἐνα μόνο πρᾶγμα χρειάζεται: αὐτὸ ποὺ σοῦ δείχνει
ὁ Δαμασκηνός: νὰ καθάρῃς τὴς αἰσθήσεις σου. «Κα-
θαρθώμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ ὁψόμεθα τῷ ἀπροσίτῳ
φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ ἐξαστράπτοντα».

Τότε μόνο θὰ μπορέσωμε ν' ἀντικρύσωμε τὸ φῶς
τῆς Ἀναστάσεως καὶ νὰ χαροῦμε τὴν παρουσίαν τοῦ
«ἐξαστράπτοντος» ἀναστημένου Χριστοῦ.

Δὲν μᾶς τὸ εἶπε ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος; «Μακάριοι
οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁφονται»,
εἶπε στοὺς θεῖους μακαρισμούς.

Νὰ ξεριζώσωμε ἀπὸ μέσα μας τὴν πονηρὴ σκέψι,
τὴν ἀσεβῆ γνώσι, τὰ εὐτελεῖ πάθη. Καὶ στὴ θέσι τους
νὰ ριζώσωμε καὶ νὰ στεριώσωμε τὴν ἀγνότητα, τὴν
πίστι καὶ τὴν ἀγάπη.

Μ' αὐτὴ τὴ θέλησι, μ' αὐτὴ τὴν ἀπόφασιν ἂς πλη-
σιάσωμε κι ἐμεῖς, ὅπως οἱ Μυροφόρες, τὸν τάφο τοῦ
Χριστοῦ. Τὰ μῦρα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, ποὺ
ἐκεῖνες κρατοῦσαν στὰ χέρια τους, ἂς τὰ φέρωμε ἐμεῖς
μὲ τὴν ἐξαγνισμένη μας ψυχὴ. Θὰ νοιώσωμε τότε κι
ἐμεῖς νὰ ἀποκυλίσῃ ἡ βαρεῖα πέτρα, ποὺ σφραγίζει
καὶ πνίγει τὴν καρδίαν μας. Θ' ἀντικρύσωμε τὴ θεῖαν
ἀστραπὴ μὲ τὴ μορφή τοῦ Ἀγγέλου νὰ μᾶς δίδῃ
τὸ σωτήριο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ θὰ μπορέ-
σωμε νὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ αἰσθανθοῦμε μέσα μας
τὸν «ἐξαστράπτοντα» ἀναστημένο Χριστὸ νὰ μᾶς εὐ-
λογῇ καὶ νὰ μᾶς χαρίσῃ τὴν ὑπέρτατη εὐτυχία τῆς θείας
ὑποσχέσεως, ποὺ εἶχε δώσει στὴς Μυροφόρες: «Χαί-
ρετε».

Δ. Σολωμοῦ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

Καθαρώτατον ἥλιον ἐπρωμνηοῦσε
τῆς αὐγῆς τὸ δροσᾶτο ὕστερο ἀγέρι
Σύννεφο, καταχνιὰ δὲν ἀπερνοῦσε
Τ' οὐρανοῦ σὲ κανένα ἀπὸ τὰ μέρη
Καὶ ἀπὸ κεῖ κινημένο ἀργοποροῦσε
Τόσο γλυκὸ στὸ πρόσωπο τ' ἀέρι
Ποὺ λές καὶ λείει μέσ' εἰς τῆς καρδιάς τὰ φύλλα.
Γλυκεῖα ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος μαυρίλα.

**

Χριστὸς ἀνέστη! Νέοι, γέροι καὶ κόρες
Ὅλοι, μικροὶ μεγάλοι ἐτοιμασθῆτε.
Μέσα εἰς ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς δαφνοφόραις
Μὲ τὸ φῶς τῆς χαρᾶς συμμαζωχθῆτε.
Ἀνοίξτε ἀγκαλιαῖς εἰρηνοφόραις
Ὁμωροστά, εἰς τοὺς ἀγίους φιληθῆτε.
Φιληθῆτε γλυκὰ χελλῇ μὲ χελλῇ,
Πᾶς τε Χριστὸς Ἀνέστη, ἐχθροὶ καὶ φίλοι.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, Γεν. 'Επιθεωρητού Μ. Ε.

Τὸ Κυβερνητικὸ μέγαρον τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα, γαμβροῦ τοῦ πανισχύρου προκατόχου τοῦ Ἀννα, ὑψώνεται ἐπιβλητικὸ στὸ κέντρο τῆς Ἱερουσαλήμ. Τῇ νύκτα αὐτῇ τῆς Μεγάλης Πέμπτης τοῦ μηνὸς Νισάν εἶναι ἀνοικτὸ καὶ φωταγωγημένο. Πολὺς κόσμος πηγαινοέρχεται. Μέσα στὴν εὐρύχωρη πολυτελεῖ αἴθουσα περιμένουν κάποιον οἱ 72 βουλευταί τῆς Ἰουδαίας, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν τὸν Ἑβραϊκὸ Ἀρειὸ Πάγο καὶ προέρχονται ἀπὸ τὴν ἀφρόκρεμα τῆς ἀγίας πόλεως. Τὰ ἐπίσημα αὐτὰ κυβερνητικὰ πρόσωπα ἐνέπνευσαν τὸ φόβο καὶ τὸν τρόμο σ' ὅλο τὸ Ἰσραήλ.

Σὲ λίγο μιά συνοδεία κινήθηκε πρὸς τὴ μεγάλη πύλη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Κυβερνείου. Οἱ συνοδοὶ ἦσαν ὑπηρεταὶ καὶ ἐθνοφρουροὶ ὠπλισμένοι μὲ μαχαίρια καὶ ρόπαλα. Στὸ μέσον ἐβάδιζε δεμένος ἕνας ἀδύνατος ἄνθρωπος. Ἡ ὁμορφία του εἶχε κάτι τὸ οὐράνιο. Εἶχε τόσο γλυκεῖα μορφή, ἀλλὰ καὶ τόσο λυπημένη! Στὴν πλατεῖα παρακολουθοῦσε πλῆθος κόσμου. Μερικὲς γυναῖκες ἐκλαίαν. Οἱ πῖο τολμηροὶ σάλευαν κατ' ἐπάνω τῶν φρουρῶν.

Οἱ δεσμοφύλακες ἀπὸ φόβο μήπως τοὺς τὸν πάρῃ τὸ πλῆθος, τὸν ἀνέβασαν σπρώχνοντάς τον ἄξεστα στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου. Ἐτσι εὐρέθηκε σχεδὸν σηκωτὸς μπροστὰ στοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς Γραμματεῖς καὶ Πρεσβυτέρους, πού κάθονταν σὲ ἀναπαυτικές πολυθρόνες γύρω ἀπὸ ἕνα τεράστιο τραπέζι, καὶ τὸν ἐκοίταζαν σιωπηλοὶ μὲ μῖσος.

Ἀρχισαν στὸ μεταξύ νὰ παρελαύνουν οἱ ψευδομαρτυρῆς. Ἐπρεπε, πάση θυσίᾳ, νὰ ἀποδειχθοῦν οἱ δυὸ βασικὲς κατηγορίες, πού προέβλεπαν θάνατο. Ὁ Καϊάφας, ὡς Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ἀπαγγέλει καὶ τίς δύο:

α) Ὁ κατηγορούμενος «ἐποίησεν ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ» β) Παρεβίασε τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου. Ὅλοι οἱ μάρτυρες μιλοῦν ἀόριστα, δὲν παρουσιάζουν ἀποδείξεις καὶ ἀντιφάσκουν. Τὸ ἀνώτατο δικαστήριον ἀρχίζει νὰ χάνῃ τὴν ὑπομονή του. Μέλη τοῦ Μεγάλου Συνεδρίου εἶναι καὶ δυὸ κρυφοὶ μαθηταὶ τοῦ Ναζωραίου. Ὁ Πρίγκιψ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας,

εὐγενὲς καὶ ἱπποτικὸς καὶ ὁ πρῶς καὶ ἀγαθὸς Νικόδημος, τόσο πλούσιος, πού μπορούσε νὰ θρέψῃ ἐπὶ 10 χρόνια ὅλον τὸν πληθυσμὸ τῆς Ἱερουσαλήμ. Φιλικὰ ἦταν διαθεσιμὸς καὶ ὁ ἐνάρετος σοφὸς νομοδιδάσκαλος Γαμαλιήλ. Οἱ τρεῖς αὐτοὶ νοιώθουν κρυφὴ χαρὰ γιὰ τὴ γελειοποίησιν τῶν βολτῶν ψευδομαρτύρων. Μὰ ὁ Καϊάφας δὲν τῶχει σκοπὸ νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ χάσῃ τὴ λεία του. Ἦξερε καλὰ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἦταν ἡ ζωὴ του. Γιὰ νὰ τὸν παγιδεύσῃ τοῦ κάνει τὴν πονηρὴ ἐρώτησι: «Σὲ ἐξορκίζω, κατηγοροῦμενε, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εἰπέ μας, εἰσαι σὺ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ;».

Ὁ Ἰησοὺς ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ ἤρεμα καὶ σταθερὰ ἀπήντησε: «Ναί, ἐγὼ εἶμαι». Γιὰ νὰ δείξῃ τότε τὴν ἀγανάκτησί του ὁ Καϊάφας, σχίζει τὰ ρούχα του καὶ ξεσηκώνει τοὺς δικαστάς, οἱ ὅποιοι διὰ βοῆς ἀποκρίνονται: «Εἶναι ἐνοχος θανάτου». Ἡ ἀπόφασις εἶχε βγῇ. Ὁ ἀναμάρτητος εἶχε καταδικασθῇ ἐπίσημα. Τρεῖς δικασταὶ μόνον εἶχαν διαμαρτυρηθῇ. Κατὰ τὸν νόμον δὲν μπορούσε τὸ δικαστήριον νὰ στηριχθῇ μόνον στὴν ὁμολογίαν τοῦ κατηγορουμένου νὰ βγάλῃ καταδικαστικὴ ἀπόφασις. Χρειάζονταν δυὸ κατηγορηματικὲς μαρτυρίες. Ἀτράνταχτες ἀποδείξεις. Μὰ οἱ 69 δικασταὶ παρακινούμενοι ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα ἐφώναζαν: «Θάνατος, θάνατος».

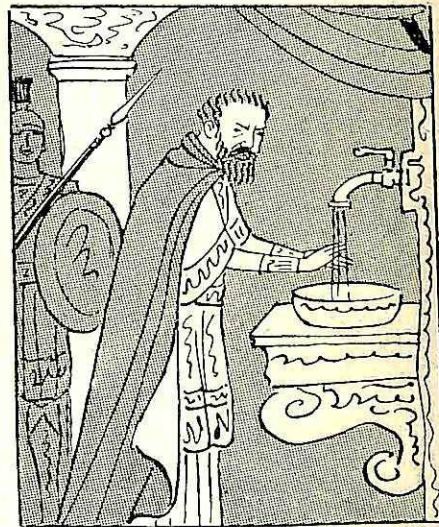
Ἡ φωνὴ τῶν τριῶν δικαίων βουλευτῶν ἐπνίγηκε στὸ πανδαιμόνιο τῶν καταδικαστικῶν κραυγῶν. Ὁ Ἰησοὺς θεωρήθηκε μελλοθάνατος. Ἡ διαπόμενσις ἀρχισε. Βάρβαροι ὑπηρέτες καὶ τιποτένιοι ἄνθρωποι τὸν ἐνέπαιζαν, τὸν χτυποῦσαν, τὸν ἔφτυναν καὶ τοῦ ἔλεγαν: «Προφύτευσε, Χριστέ, ποῖος σὲ ἐκτύπησε». Ὁ Ναζωραῖος δεμένος, ἀνυπεράσπιστος, νηστικός, κατάκοπος, ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ μαθητὰς καὶ εὐεργετηθέντας, νοιώθει ἀπέραντη θλίψι. Τὰ ὑπομένει ὅμως μὲ ἀξιοπρεπὴ ἡρεμία ὅλα. Σιωπηλὸς κοιτάζει στὸ κενό. Οἱ τρεῖς καλοὶ μυστικοὶ φίλοι καὶ θυμασταὶ του ἐκεῖ μέσα αἰσθάνονται ἀποτροπιασμὸ ἀπὸ τὴν ἀνήκουστη αὐτὴ θηριωδία, ἀπὸ τίς βρωμερὲς

χυδαιότητες καὶ τὸν ἀνόσιον ἐξευτελισμὸ, ἀλλὰ δὲν τολμοῦν νὰ μιλήσουν. Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔφθασαν στὸ θλιβερὸ σημεῖο νὰ φτύνουν τὸ ἄθωο θῦμα τους, πού ἔμενεν ἀκίνητο καὶ λυπημένο στὸ μέσον τῆς αἰθούσης. Ποτὲ ἄλλοτε στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου δὲν ἔγινε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα, πού ἐξευτελίζει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν κατεβάζει στὸ ἐπίπεδο τοῦ κτήνους. Τέτοιο φαῦλο δικαστήριον δὲν ξανασυνεδρίασε ποτὲ.

Τὴν ἑβραϊκὴ δίκη διαδέχθηκε ἡ ρωμαϊκὴ δίκη.

Τὴν καταδίκη σὲ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ ἐπρεπε νὰ ἐπικυρώσῃ ὁ ρωμαῖος ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας Πόντιος Πιλάτος. Ὁ Πιλάτος ἔμενε στὸ ρωμαϊκὸ Διοικητήριον, ὅπου ὑπῆρχε τὸ ρωμαϊκὸ δικαστήριον, πού ὀνομαζόταν Πραιτώριον. Ἐκεῖ ὠδήγησαν τὸν Ἰησοῦ τὴ χαραυγὴ τῆς Παρασκευῆς. Ἦταν ζυτνος καὶ καταπικραμένος. Ἡ χλωμάδα του ἦταν ὁμοία μὲ τὸ χρῶμα τοῦ φεγγαριοῦ. Ὁ οἰδερόφρακτος Ρωμαῖος Διοικητὴς τὸν κοίταξε στὴν ἀρχὴ μὲ ψυχρότητα καὶ ἀδιαφορία. Ἀλλὰ τοῦ ἔκαμεν ἀμέσως ἐντύπωση ἡ Θεϊκὴ γαλήνη του. Ἐγύρισε στοὺς ἑβραίους ἄρχοντες καὶ τοὺς ἐρώτησε γιατί τὸν κατηγοροῦν. Οἱ κατήγοροι ἐξήγησαν στὸν Πιλάτον ὅτι τὸν κατεδίκασαν σὲ θάνατο, γιατί ἔλεγε τὸν ἑαυτὸ του «υἱὸν τοῦ Θεοῦ». Ὁ Πιλάτος γέλασε μὲ σαρκασμὸ. Εὗρισκε τὴν κατηγορία γελοία καὶ ἀρνιόταν νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ δώσῃ τὴν ἀδεία τῆς σταυρικῆς ἐκτελέσεως.

Τότε ξεσηκώθηκε μιά συκοφαντικὴ βοή μὲ τὴν παρακίνησιν τῶν ἀρχιερέων (Συνέχεια εἰς σελ. 8)

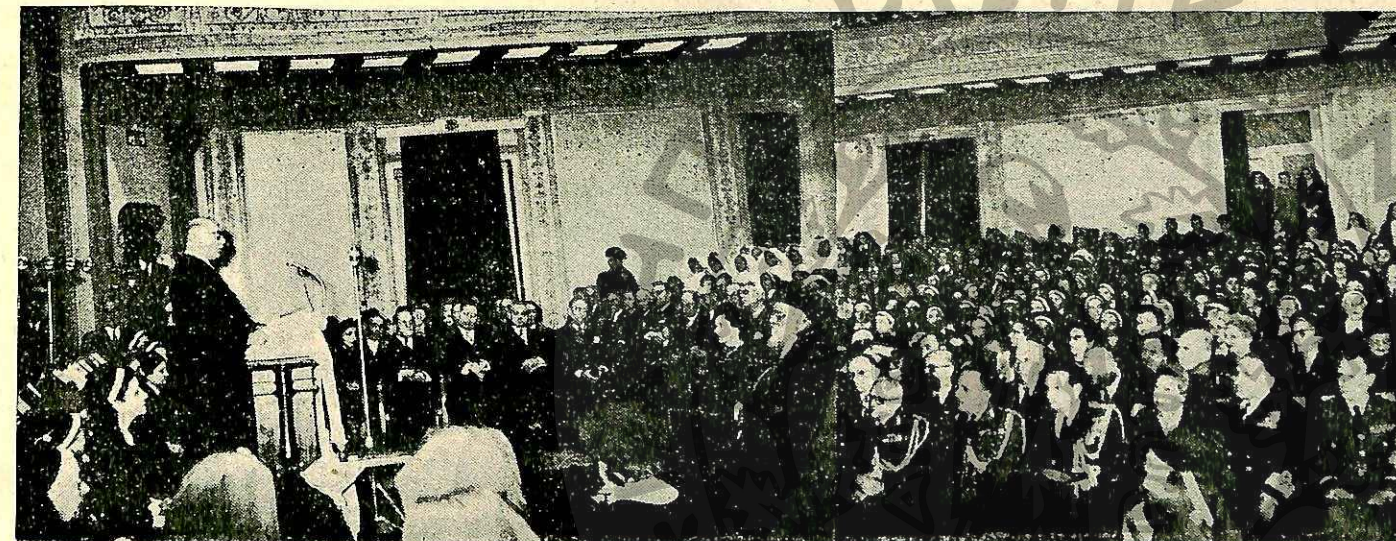
Ἀθῶος εἶμαι ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΣ, ΩΣ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝ. ΑΔΕΛΦΩΝ

Τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1957 ἔλαβε χώραν μεγαλοπρεπὴς τελετὴ εἰς τὴν Μεγάλην Αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσού», κατ' ἣν ἀνεκηρύχθη ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Φρειδερίκη, ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Δωρόθεος, ἡ Ὑπουργὸς κ. Λίνα Τσαλδάρη, ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κιουσόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. Ἀντιστράτηγος κ. Δόβας, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. Ἀντιστράτηγος κ. Νικολόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Ν. Ναύαρχος κ. Λάππας, ὁ Ὑποναύαρχος κ. Τσάτσος, ὁ Ταξίαρχος Ἀεροπορίας κ. Σπέντζος, οἱ Ἀρχηγοὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς κ.κ. Κόκκινος καὶ Μακρυνιώτης, ἡ Διοίκισις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας.

Κατ' αὐτὴν ὠμίλησε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἀναπτύξας τὰς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως μέχρι σήμερον προσπάθειας τῆς Δυναστείας, ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνοδὸν τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Λαοῦ καὶ ἰδιαίτερος τοὺς δεσμούς αὐτῆς μετὰ τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ ἐκθέσας τὴν δρᾶσιν τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης, ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἀπὸ τοῦ 1940 ἐξαιρετικῶς κρίσιμους διὰ τὸ ἔθνος περιστάσεις ἀνέλαβε μεγάλας πρωτοβουλίας καὶ τὰς σχετικὰς εὐθύνas διὰ τὴν διακομιδὴν καὶ ὑποδοχὴν τραυματιῶν κατὰ τὸν πόλεμον,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁμιλῶν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης ὡς Ἀρχηγῆς τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνεται ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Δωρόθεος καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἐπιτελείων Ἀντιστράτηγου κ.κ. Δόβας καὶ Νικολόπουλος, οἱ Ναύαρχοι κ.κ. Λάππας καὶ Τσάτσος καὶ ὁ Ταξίαρχος τῆς Ἀεροπορίας κ. Σπέντζος.

The President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos speaking during the ceremony of the proclamation of H.M. the Queen as Leader of the Corps of Greek Nurses. In the photo one sees H.M. the Queen, H.B. the Archbishop of Athens Mr. Dorotheos, the Chiefs of Gen. Staffs Lt. Generals Dovas and Nicolopoulos, the Admirals Lappas and Tsatsos and the Brigadier General H.A.F. Mr. Spentzos.

διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων, ἐπισκεπτομένη δὲ τοὺς τραυματίας ἀνεπτέρωνε τὸ ἡθικὸν αὐτῶν καὶ ἐδημιούργει εἰς πάντα περιβάλλον ἀνυπόθετον ἐθνικὸν ἐνθουσιασμόν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος ὠμίλησεν περὶ τῶν προσπαθειῶν τῆς Α.Μ. ἐν Ἀφρικῇ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ ξένην Κατοχὴν Ὑπηκόων τῆς καὶ ἐξέθεσε δι' ὀλίγων τὴν ὑπέροχον δρᾶσιν τῆς «Βασιλικῆς Προνοίας», ἥτις μετὰ τοῦ «Βασιλικοῦ Ἰδρύματος» δημιουργεῖ μίαν νέαν κατάστασιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸ Χωριὸ καὶ καταπολεμεῖ τὴν ἀστοφιλίαν.

Περαιῶν τὴν προσφώνησιν τοῦ ὁ κ. Πρόεδρος, ἀνέγνωσε τὸ Ψήφισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀναγεγραμμένον ἐπὶ χρυσοποικίλου πλακὸς καὶ ἔχον οὕτω:

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΕΔΩΞΕ ΤΩ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ Α' ΕΤΟΥΣ Α'ΛΗΝΕΤ' (1956) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΟΣ

ΕΠΕΙΔΗ Η ΣΕΠΤΗ ΗΜΩΝ ΑΝΑΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ, ΕΣΤΙΑΣ ΜΕΝ ΘΙΑΣΩΤΙΣ, ΑΘΗΝΑΣ ΔΕ ΤΗΣ ΕΡΓΑΝΗΣ ΛΑΤΡΙΕΣ, ΕΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΑΓΑΘΟΙΣ ΠΡΟΕΔΡΕΙ ΕΡΓΟΙΣ, ΕΑΥΤΗΝ ΜΕΝ ΜΗΤΡΟΣ ΕΝΑΡΕΤΟΥ ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΝ ΤΑΙΣ ΕΛΛΗΝΙΣΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΤΩΝ ΕΑΥΤΗΣ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΝΕΩΝ ΠΑΡΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕΝΗ, ΠΟΛΛΑΧΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΜΕΡΙΜΝΩΣΑ.

ΕΠΕΙΔΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΟΤΗΤΗΣ ΕΥΨΥΧΟΝ ΕΑΥΤΗΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΠΑΡΕΣΧΕΝ, ΟΙΑ ΔΗ ΤΙΣ ΛΑΚΑΙΝΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ Η ΣΟΛΑΙΩΤΙΣΣΑ.

ΕΠΕΙΔΗ Δ' ΑΕΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΧΘΕΙ, ΕΦ' ΤΥΗΛΑ ΑΔΙΑΛΕΙΠΤΩΣ ΠΡΟΑΓΟΓΕΣ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ, ΜΥΣΤΙΣ ΔΕ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΙΔΕΩΔΩΝ ΑΠΕΔΕΙΧΘΗ, ΑΕΙΩΣ ΘΥΡΙΓΚΟΥΣΑ ΤΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΓΕΝΕΩΝ ΕΝΘΕΩΣ ΤΕΛΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΚΙΣ ΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ, ΔΕΔΟΧΘΑΙ ΤΩ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗΝ, ΤΗΝ ΣΕΠΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ, ΑΡΧΗΓΩΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΝΕΙΠΕΙΝ, ΕΓΓΝΟΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΑ, ΑΝΑΓΡΑΨΑΙ ΔΕ ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΔΕ ΕΠΙ ΠΛΑΚΟΣ ΑΡΓΥΡΑΣ.

Μεθ' ὅ ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα νηδόκησεν, ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων, νὰ ἀπονεύμῃ ἰδιοχείρως τὰ πτυχία εἰς 45 Ἀδελφάς.

Ἡ τελετὴ ἔληξε μὲ τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον, τὸν ὅποιον ἔψαλε ἡ Χορωδία τῶν Ἀδελφῶν.

ΟΙ ΣΕΙΣΜΟΙ ΤΗΣ 8-3-1957 ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

Ίσχυραι σεισμικαὶ δονήσεις ἐπέφεραν πλήρη καταστροφήν εἰς ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν τῆς Θεσσαλίας.

Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἐκινητοποιήθη ἀμέσως. Πρῶτον τὸ Τμήμα Παροχῆς βοήθειας καὶ ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ τὰ κλιμάκιά του ἐτέθησαν εἰς ἐπιφυλακὴν ἐν ἀναμονῇ ὁδηγῶν τῆς Κυβερνήσεως.

Συγχρόνως προωθήθησαν εἰς τὰ Τμήματα τοῦ Ε.Ε.Σ., τῆς πληγείσης περιφέρειας σκηναί, ἱματισμοὶ καὶ τρόφιμα.

Τὴν 12ην Μαρτίου ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς προώθησε τὴν πρῶταν εἰς Λάρισαν ἐκ τοῦ Τμήματος παροχῆς βοήθειας τρεῖς πλήρεις Σταθμοὺς ἐπιδέσεων μετὰ τοῦ ἀναλόγου ἱατρικοῦ καὶ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ, ἵνα χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὰ μᾶλλον δοκιμασθέντα χωρία τῆς Θεσσαλίας.

Οἱ Σταθμοὶ αὗτοί, ἐφωδιασμένοι μὲ νοσηλευτικὸν καὶ ὑγειονομικὸν ὕλικόν, διαθέτουν 5 κλινὰς ἕκαστος καὶ δύνανται νὰ παρέχουν ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν εἰς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας. Ὁ εἰς ἐκ τούτων ἐγκατεστάθη ἀπὸ τῆς ἐπομένης εἰς Βελεστίνον.

Ἐπίσης ὁ Ε.Ε.Σ. προώθησε εἰς Λάρισαν 1400 δέματα ἱματισμοῦ καὶ 150 σκηνάς, ὑπάρχουν δὲ πάντοτε ἐτοιμοκίνητα κλιμάκια, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀναλόγως τῶν ἐμφανισθησόμενων ἀναγκῶν.

ΤΕΛΕΤΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Τὴν 10-3-57 ἐγένετο μὲ πᾶσαν ἐπισημότητα ἡ τε-

λετή τῆς αἰμοδοσίας εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ».

Κατ' αὐτὴν παρέστησαν οἱ Ὑπουργοὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Κα Λ. Τσαλδάρη καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Κωτιάδης, ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος μετὰ τῆς Κεντρ. Διοικήσεως Ε.Ε.Σ., ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Ν. Ναύαρχος κ. Λάμπας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. Καθηγητὴς κ. Μακκᾶς, ὁ ὁποῖος ἀνέφερε τὰ ἐπιτεύγματα τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς τὴν ἐξασφάλισιν μεγαλυτέρου ἢ ἄλλοτε ἀριθμοῦ αἰμοδοτῶν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν καὶ ὑπεγράμμισεν ἰδιαιτέρως τὴν συμβολὴν τῆς Ὁργανώσεως «Ἑλληνικὸν Φῶς» τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, τῆς Ἀεροπορίας τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καὶ τῆς Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

Μεθ' ὃ ὠμίλησε ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Αἰμοδοσίας Ε.Ε.Σ. κ. Ι. Δεουδῆς, ὁ ὁποῖος ἠὺχαρίστησε τοὺς αἰμοδοτὰς διὰ τὴν πολῦτιμον συνδρομὴν των καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ τάξεις των θὰ πικνοῦνται συνεχῶς.

Τέλος ἐκ μέρους τῶν ἐθελοντῶν αἰμοδοτῶν ὠμίλησε ὁ Ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Ρουχωτᾶς.

Ἐπικολούθησε ἡ ἀπονομὴ μεταλλίων καὶ ἄλλων διακρίσεων ὑπὸ τῆς Ὑπουργοῦ Προνοίας κ. Λίνας Τσαλδάρη εἰς τοὺς ἐθελοντὰς αἰμοδοτὰς ὑπὸ τὰ ζωηρὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

ΔΕΙΞΕΠΑΙΝΟΙ ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ὁ Φ. Βουλγαράκης τὴν 24-11-56 ἔσωσε ἐκ βεβαίου πνιγμοῦ, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, τὸν 4ετὴ Κ. Δελικωνσταντῆν, ὁ ὁποῖος ἔπεσε ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἐχούσης βάθος 4-5 μέτρων. Ὁ Βουλγαράκης εἶχε τὴν ἐτοιμότητα καὶ τὴν ψυχραιμίαν νὰ ριφθῇ πάραντα ἐντὸς τῆς θαλάσσης καὶ νὰ ἀνασῶρῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὸν Δελικωνσταντῆν ἀρπάσας αὐτὸν ἐκ τῆς κόμης.

Ἡ ἥρωϊκὴ αὕτη πράξις του προεκάλεσε τὸν θαυμασμὸν τῶν κατόικων τῆς Αἰγίνης καὶ ἀπέσπασε τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ὅλων.

Βασίλειος Ἰωαννίδης
ἔτων 13

Ὁ Σύλλογος τοῦ Διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Β' Δημ. Σχολ. Αἰγίνης, εἰς εἰδικὴν αὐτοῦ συνεδρίᾳσιν ἀπεφάσισε νὰ ἐπαινέσῃ δημοσίᾳ τὸν Βουλγαράκην διὰ τὴν εὐγενῆ του πράξιν καὶ νὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τοῦ περιέχοντος τὴν ἀπόφασιν πρακτικοῦ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ περιοδικὸν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ὁ Ἐρυθροσταυρίτης μαθητὴς τοῦ Δημοτ. Σχολείου Πετρῶν Ἀμυνταίου Βασίλειος Ἰωαννίδης εὕρισκόμενος εἰς τὴν παραλίαν λίμνης ἤκουσε τὸν συμμαθητὴν του Παναγιώτην Ἀθανασιάδην νὰ καλῇ εἰς βοήθειαν, διότι μόνος του δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηράν. Χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν του ὁ Β. Ἰωαννίδης εἰ-

σῆλθεν ἐντὸς τῆς λίμνης καὶ κατάρθωσε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νὰ σώσῃ τὸν κινδυνεύοντα συμμαθητὴν του.

Ἡ Ἐρυθροσταυρίτισσα μαθήτρια τοῦ Δημ. Σχολείου Πετρῶν Ἀμυνταίου Βασιλικὴ Βασιλείου ἔσωσε ἀπὸ βεβαίου πνιγμοῦ τὴν Ζαχαροῦλαν Μαραγκίδου ἑτῶν 2, ἡ ὁποία ἔπεσε ἐντὸς τοῦ ποταμοῦ καὶ παρέσύρετο ὑπ' αὐτοῦ.

Συγχαίρομεν καὶ ἐπαινοῦμεν δημοσίᾳ θερμότερα τοὺς τρεῖς ἐρυθροσταυρίτας, τῶν ὁποίων αἱ πλήρεις αὐτοθυσίας πράξεις, ἀποτελοῦσαι τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τῆς κατανότησεως τῶν Ἐρυθροσταυρικῶν ιδεῶν, προβάλλονται ὡς ἀξιόμιμητον παράδειγμα.

Βασιλικὴ Βασιλείου

Φώτιος Βουλγαράκης
ἔτων 11

Ὁ Θάνατος τοῦ Ποιητοῦ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ὁ Ποιητὴς, αἰώνιος εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Πανελλήνων, ἑορτάζεται τὰς ἡμέρας αὐτὰς παντοῦ, ὅπου κυματίζει ἡ ἑλληνικὴ σημαία, παντοῦ ὅπου θρησκευεῖται ἡ Ἑλληνικὴ Ὁρθοδοξία. Τὸ ἔθνος, ἐξαπλάσιον παρ' ὅσον τὸ ἀφῆκεν ὁ Ποιητὴς, πανηγυρίζει τὸν κορυφαῖον λυρικόν του, τὸν ψάλτην τῆς Ἐλευθερίας, τὸν μυσταγωγὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ, δοξολογεῖ τὸν Ἕλληνα, ποὺ ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐνότητα καὶ τὴν συνέχειαν τῆς φυλῆς, ποὺ ἐτραγούδησε τὸν Ἀγῶνα καὶ προεφήτευσεν τὴν ἐνδοξον συνέχειαν. Καὶ ὕμνῃ σήμερα τὸ ἔθνος τὸν Ποιητὴν ὅχι μόνον μὲ λόγους ὅσονδῆποτε σεμνοὺς καὶ συγκινημένους καὶ εὐλαβικοὺς, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ὅπλον εἰς τὴν μάχην τῆς Κύπρου. Καὶ εἶναι τὸ καλυτέρον μνημόσυνον τοῦ Ἡρώος Ποιητοῦ, ὅτι ἡ διεκδίκησις τῆς Κύπρου συμπίπτει μὲ τὴν ἑκατονταετηρίδα.

Ὁ Ποιητὴς ἀπέθανε τὴν ἐνάτην (μὲ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον) Φεβρουαρίου τοῦ 1857. Ἡ Βουλὴ τῆς Ἐπτανήσου συνεδρίαζε τὴν στιγμὴν ἐκείνην (πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι ἀκόμη τότε ἡ Ἐπτανήσος δὲν εἶχεν ἐνωθῇ μὲ τὴν Ἑλλάδα—ἠνώθη τῷ 1864—καὶ εἶχε μὲν βουλὴν ἄλλ' ἔκαμεν ὅ,τι ἤθελεν ὁ Βρεττανὸς Ἀρμοστής) καὶ διέκοψε τὰς ἐργασίας της καὶ ἐκήρυξε δημόσιον πένθος.

Ἡ κηδεῖα τοῦ Ποιητοῦ ἐγίνετο μεγαλοπρεπής. Εἰς τὴν κρατικὴν ἐπισημότητα προσετέθη τὸ λαϊκὸν προσκύνημα. Ἐγκάρδιοι φίλοι, ἀπλῶς γνώριμοι, νέοι λόγιοι καὶ νέοι τοῦ λαοῦ, ἐκρατοῦσαν ἐναλλάξ τὴν «πολυστένακτη τιμὴ»—ὅπως λέγει ὁ Πολυλάς—δηλαδὴ τὸ φέρετρον. Καὶ ἐξ σεβάσμιου γέροντες ἐκρατοῦσαν ἕως τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ὁρθόδοξων τὰ ἄκρα τοῦ μαύρου νεκρικοῦ καλύμματος. Ἡ δὲ γενικὴ σιγή—λέγει ὁ αὐτόπτης φίλος τοῦ Σολωμοῦ—ἐνῶ ἡ κηδεῖα διήρχετο ἀπὸ τὰ

πολυανθρωπότερα μέρη τῆς πόλεως, καὶ ἡ λύπη ἢ χαραγμένη εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων ἐδείκνυναν ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην οἱ πάντες ἐπροσκυνούσαν τὸ μεγαλεῖον «τοῦ νοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς».

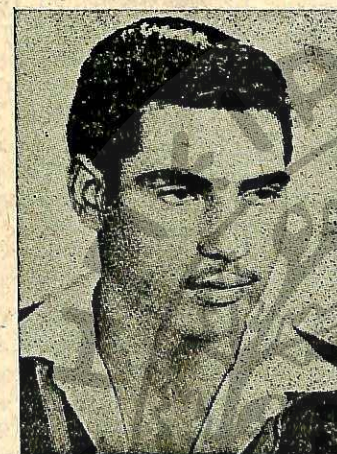
Πολλοὶ ἐπικήδειοι καὶ ἐπιτάφιοι ἐξεφωνήθησαν εἰς τὴν Κέρκυραν ἀπὸ φίλους καὶ θαυμαστὰς τοῦ Ποιητοῦ. Καὶ εἰς τὴν Ζάκυνθον κατὰ τὸ ἐπίσημον μνημόσυσον ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ λόγοι. Καὶ ἔγραψαν πολλὰ ποιήματα οἱ ποιηταὶ τῆς ἐποχῆς,—τὸ δὲ καλυτέρον των εἶναι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Δάφνη καὶ τὸ Ἀηδόνι» θερμὸν καὶ πολυστροφον ἔλεγέον τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ποὺ ἔγραψεν ὁ Βάρδος

τῆς Κλεφτουριάς μόλις ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Ποιητοῦ (16 Φεβρουαρίου 1857)

Μαύρισε κύμα τὸν ἀφρό,
καὶ σεῖς βουνὰ τὸ χιόνι.
Γιατ' ἦλθε βαρυχειμωνιά
καὶ δὲν λαλεῖ τ' ἀηδόνι,—
τ' ἀηδόνι, ποὺ τραγούδησε
εἰς τοῦ βουνοῦ τὴ ράχι.
Κλάψτε βουνὰ καὶ βράχοι,
τ' ἀηδόνι δὲν λαλεῖ...

Τὴν 14 Ἰουλίου 1865 ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ποιητοῦ Δημήτριος μεταφέρει τὰ ὁστὰ εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ τὰ καταθέτει εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀγίου Μάρκου, ποὺ μετωνομάσθη εἰς Πλατεῖαν Ποιητοῦ. Εἰς τὸ βάθος (Συνέχεια εἰς σελ. 8)

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ

Ὁ 18ετής Κύπριος
ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΔΗΣ.

Μαθητὴς τῆς 7ης τάξεως τοῦ Γυμνασίου Πάφου, ἐξετελέσθη δι' ἀπαγχονισμοῦ τὴν 14ην Μαρτίου 1957 εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Κυπριακῆς Πρωτεύουσας.

Κατεδικάσθη εἰς θάνατον, διότι συνελήφθη μεταφέρων πυροβόλον ὅπλον.

Ἦκουσε ἀτάραχος τὴν καταδίκην του καὶ μὲ ὑπερφημίαν ἀπὸ τὴν

τῆς εἰς τὸν Ἀγγλὸν Δικαστὴν: «Ὅ,τι ἐπράξα τὸ ἕκαμα διὰ τὴν ἑλευθερίαν τῆς Πατρίδος μου».

Κατὰ τὴν ὑστάτην στιγμὴν τοῦ ἀποχαριετισμοῦ αἱ τελευταῖαι του λέξεις πρὸς τοὺς θρηνοῦντας γονεῖς του ἦσαν: «Εἶναι γλυκὺς ὁ θάνατος διὰ τὴν Πατρίδα».

Μὲ τὸν Ἐσταυρωμένον εἰς τὸ στήθος ἀνέβη εἰς τὸ ἱκρίωμα, γαλήνιος καὶ ὑπερήφανος, διότι προσέφερε τὴν ζωὴν του ὑπὲρ τῆς ἑλευθερίας τῆς Πατρίδος του Κύπρου.

Ὁ Κύπριος ἐφηβὸς θὰ τιμᾶται αἰώνιος ἀπ' ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀγαποῦν τὴν Πατρίδα, τὴν Ἑλευθερίαν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν.

Τὰ Γυμνάσια Ἀθηνῶν—Πειραιῶς διὰ νὰ τιμήσουν τὴν μνήμην του καὶ πρὸς φρονηματισμὸν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, ἀπεφάσισαν μεταξὺ ἄλλων: α) Νὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εἰς περίοπτον θέσιν τῶν Γυμνασιακῶν Καταστημάτων καὶ β) Νὰ φιλοτεχνηθῇ δι' εἰσφορᾶς τῶν Γυμνασίου παιδῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ἡ προτομὴ του, ἡ ὁποία νὰ στηθῇ, εἰς κατάλληλον θέσιν.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

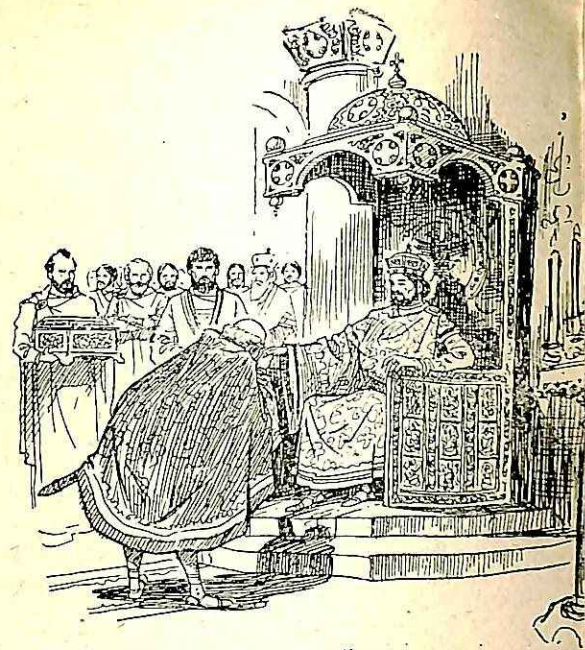
Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ, Καθηγητού Πανεπιστημίου

Ο Ἀπρίλιος εἶναι ὁ μῆν, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐλκύσει τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον μῆνα. Εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας ὁ ἀντίστοιχος πρὸς τὸν Ἀπρίλιον μῆν ἐλέγετο Μουνιχιῶν. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἐδόθη, διότι τὸν μῆνα ἐκείνον ἐτελεῖτο ἡ ἐορτὴ τῆς Μουνιχίας Ἀρτέμιδος. Ἡ Ἀρτεμις δὲ εἶναι ἡ θεὰ τοῦ δάσους, τῶν κοιλάδων, τῶν πηγῶν καὶ τοῦ ὑπαίθρου γενικώτερον. Τὸ ὄνομα τοῦ μηνὸς Ἀπρίλιος εἶναι λατινικὸν (Aprilis) καὶ προέρχεται ἀπὸ τὸ ρῆμα *aperire*, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἀνοίγω, ἐδόθη δὲ εἰς τὸν μῆνα ἐκείνον, διότι τότε ὅλα ἀνοίγουν: δένδρα, ἄνθη καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὁποία ἕως τὸν μῆνα ἐκείνον ἐταλαιπωρεῖτο ἀπὸ τὸν χειμῶνα. Ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι ἔτσι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον ἀφιερῶσαι τὸν Ἀπρίλιον εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἡ πρώτη Ἀπριλίου ἔθεωρεῖτο ἡμέρα ἱερὰ. Ἀλλὰ καὶ σήμερα ἀκόμη ὁ Ἀπρίλιος εἶναι ὁ μῆν, ὁ ὁποῖος εἶναι ἰδιαιτέρως ἀγαπητός. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος τραγουδοῦν τὸν ἐρχομὸν του. Π.χ. εἰς τὴν Θράκην τραγουδοῦν: Μάρτι, Μάρτι, βροχερό, καὶ Φλεβάρη χιονερὲ ἦρθ' Ἀπρίλις ὁ καλός.

Ο Ἀπρίλιος δὲν εἶχε καταλάβει ἐξέχουσαν θέσιν μόνον εἰς τὸν θρησκευτικὸν βίον τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων καὶ Ῥωμαίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τῶν χριστιανῶν καὶ ἰδιαιτέρως ἡμῶν τῶν Ὀρθοδόξων. Πράγματι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον κυρίως ἐορτάζεται ἡ μεγάλη ἐορτὴ τῆς χριστιανοσύνης καὶ πρὸ παντὸς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ

ἀκόμη περισσότερο ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἐορτὴ τοῦ Πάσχα, ἡ Λαμπρὴ. Εἶναι ἡ ἡμέρα, τὴν ὁποίαν ἐορτάζομεν εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ Πάσχα εἶναι ἡ ἐορτὴ τοῦ ἑλληνικοῦ χωριοῦ, εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως. Ἐάν κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τὰ Χριστοῦγεννα τείνουν νὰ ἐξομοιωθῶν πρὸς τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ροπήν, ἡ ὁποία ἔχει καταλάβει τοὺς ἀνθρώπους τῶν πόλεων νὰ μιμοῦνται ἡθὴ καὶ ἔθιμα τῶν λαῶν τῆς δυτικῆς Εὐρώπης. Τὸ Πάσχα εἶναι καὶ ἐβραϊκὴ ἐορτὴ, τὴν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι ἐώρταζον εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀπελευθερώσεώς των ἀπὸ τὴν αἰγυπτιακὴν αἰχμαλωσίαν. Τὸ Πάσχα συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀποτελεῖ διὰ μὲν τοὺς Ἑβραίους ἡμέραν ἐορτασμοῦ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν, διὰ δὲ τοὺς χριστιανούς ἡμέραν ἐορτασμοῦ τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τοῦ θανάτου, δηλ. τῆς ἀμαρτίας, εἰς τὴν ζωὴν.

Λέγοντες Πάσχα πρέπει νὰ ἔχωμεν κατὰ νοῦν, ὅτι πρόκειται περὶ σειρᾶς ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ θείου δράματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ κάθε μία ἀπὸ αὐτὰς ἔχει τὴν ἰδιαιτέραν τῆς σημασίαν καὶ τὸν διάφορον τρόπον ἐορτασμοῦ. Καὶ σήμερα βεβαίως τὸ Πάσχα ἐορτάζεται μὲ μεγαλοπρέπειαν καὶ ἰδιαιτέραν κατάνυξιν. Κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς ὅμως χρόνους τοῦτο ἐγίνετο κατὰ μεγαλοπρεπέστερον καὶ κατανυκτικώτερον τρόπον. Ὁ ἐορτασμός τοῦ Πάσχα, ὁ ὁποῖος ἤρχιζε τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου καὶ παρτείνετο μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, ἐγίνετο μὲ ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῶν ἀνακτόρων. Τὸ πρωτόκολλον τῆς αὐλῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθώριζεν ἐπακριβῶς ποῖα θὰ ἦτο κάθε ἡμέραν ἡ συμμετοχὴ τοῦ αυτοκράτορος εἰς τὸν ἐορτασμόν. Ὁ αυτοκράτωρ μὲ τὴν ἀκολουθίαν του δὲν παρηκολούθει τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν αὐτὴν πάντοτε ἐκκλησίαν, οὔτε ἔφερε πάντοτε τὴν αὐτὴν στολήν. Ἀλλ' ὅς ἴδωμεν ποῖα ἦτο ἡ συμμετοχὴ

Ὁ κάθε ἀξιωματοῦχος ἡσπάζετο τὰς χεῖρας τοῦ αυτοκράτορος.

τοῦ αυτοκράτορος εἰς τὸν ἐορτασμόν τῆς Μεγάλης Πέμπτης.

Τὸ πρωὶ τῆς Μ. Πέμπτης ὁ αυτοκράτωρ ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα εἰς τὸν Ἱππόδρομον, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο παραπλεύρως, καὶ ὅπου τὸν ἐπερίμενεν ὁ ἵππος του καὶ ἡ τιμητικὴ ἀκολουθία του. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐφιππος καὶ πλαισιωμένος ἀπὸ τὴν ὥρισμένην πρὸς τοῦτο ἀκολουθίαν μετέβαινε διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ διάφορα —καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγα— γηροκομεῖα τῆς πρωτευούσης. Ἦτο δηλ. ἡ Μ. Πέμπτη ἡ ἡμέρα τῶν ἀπομάρτων τῆς ζωῆς. Ἐπὶ γαίην ἐκεῖ διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν δωρητὴς πρὸς τοὺς πτωχοὺς. Καὶ ὁ αυτοκράτωρ, λοιπόν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἐμοίραζεν εἰς τὰ γηροκομεῖα χρήματα καὶ ἄλλα δῶρα, ἔλεγε δὲ συγχρόνως καὶ λόγια παρηγορίας εἰς τοὺς γέροντας τροφίμους τῶν γηροκομείων.

Ὅταν πλέον εἶχε τελειώσει ἡ ἐπισκεψὶς καὶ τοῦ τελευταίου γηροκομείου καὶ ἡ χαρὰ εἶχε διαχυθῇ εἰς τοὺς τροφίμους ἐκείνων, ὁ αυτοκράτωρ ἐπανήρχετο εἰς τὰ ἀνάκτορα. Ἐκεῖ παρτείνετο γεῦμα εἰς ὅσους ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν του θὰ προσεκάλει κατ' ἀρέσκειαν ὁ αυτοκράτωρ, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι ἀπύρχοντο εἰς τὰς οἰκίας των.

Ἐφθανε τέλος ἡ ὥρα τῆς θείας λειτουργίας. Ὁ αυτοκράτωρ μετέβαινε διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν λειτουργίαν εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς ναοὺς τοῦ ἀπεράντου συγκροτήματος τῶν ἀνακτόρων καὶ ἀκριβῶς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, ὁ ὁποῖος

(Συνεῖα εἰς σελ. 14)

Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὴν Ἑλλάδα

ΛΑΡΙΣΑ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

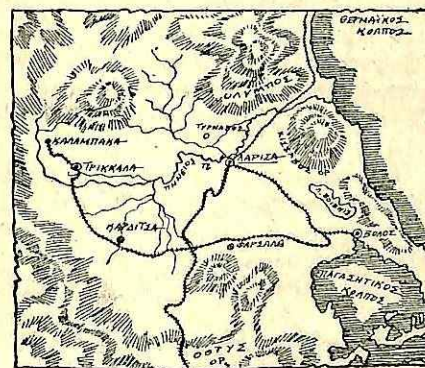
Καταπράσινος καὶ ἀπέραντος, σὰν παράδεισος, φαντάζει ὅλη τὴν Ἀνοίξιν, μέχρι τὰ τέλη Μαΐου, ὁ μέγας κάμπος τῆς Θεσσαλίας, καθὼς τὸν ἀντικρύζει ὁ ταξιδιώτης ἀπ' τὸ τραῖνο, πού κατηφορίζει στὶς πλαγιὰς τοῦ ὄρους Ὁθρυσ. Πέρα, μακριὰ πρὸς τὰ Β. Δ., ὀρθώνονται σκιὰς βράχων μὲ παράξενα σχήματα. Εἶναι τὰ Μετώρα τῆς Καλαμπάκας, ὅπου βρίσκονται τὰ ἱστορικὰ μοναστήρια. Κι ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, τὸ Β. Α., κατὰλευκες ὑψώνονται στὸ βάθος οἱ τεράστιες βουνοκορφές τοῦ Γέρο—Ὀλύμπου. Νοτιώτερα καὶ στὴ μέση τοῦ κάμπου περνᾷ ὁ Πηνειός, τὸ μεγάλο ποτάμι, πού ἔχει τὶς πηγές του στὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου καὶ διασχίζει ὅλη τὴ Θεσσαλίαν, ἀπ' τὴν Καλαμπάκα μέχρι τὰ Τέμπη, στὴ ρίζα τοῦ Ὀλύμπου, περνώντας διπλα στὴ Λάρισα, τὴν πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας.

Ἡ Λάρισα βρίσκεται στὸ Κέντρο τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τοῦ ἀπεράντου αὐτοῦ κάμπου, σὲ ὑψόμετρο μόνις 78 μέτρων. Ἀπέχει ἀπὸ τὰς Ἀθήνας 326 χιλιόμετρα μὲ τὸ αὐτοκίνητο καὶ κάτι περισσότερο μὲ τὸ τραῖνο.

Ἐχει πληθυσμὸ 45 χιλιάδες καὶ εἶναι τὸ πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ κέντρο ὅλης τῆς Θεσσαλίας.

Τὸ ὄνομα Λάρισα εἶναι λέξις Πελασγική, πού σημαίνει ἀκρόπολις. Κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν ὁ μυθικὸς βασιλεὺς τοῦ Ἀργεῶν Ἀκρίσιος κατέφυγε ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον εἰς τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου ἱδρυσε ἀκρόπολιν κοντὰ στὸν Πηνειό, τὴ Λάρισα. Ἀλλ' ἡ μυθολογικὴ παράδοσις παρουσιάζει ἱδρυτὴ τῆς πόλεως τὸν Λάρισον, γιὸ τοῦ Πελαγοῦ.

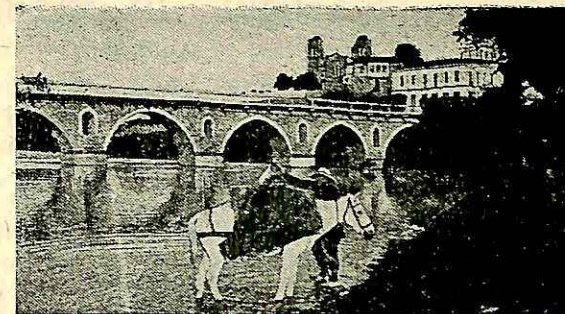
Ἡ ἱστορικὴ ἐποχὴ τῆς Λαρίσης

ἀρχίζει ἀπ' τὸν 7ον αἰῶνα π.Χ. ὁπότε ἐμφανίζεται ὡς πρῶτος ἡγεμὸν ὁ Ἀλεύας ὁ Πυρρός, τοῦ ὁποῖου οἱ ἀπόγονοί του οἱ Ἀλευάδαι, διετήρησαν τὴν ἐξουσίαν μέχρι τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰῶνος π. Χ. Κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα ἡ Λάρισα ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας καὶ τὸ πνευματικὸ κέντρο τῆς χώρας, ὅπου μεγάλοι Ἕλληνες σοφοί, διδάσκαλοι καὶ καλλιτέχναι ἐφιλοξενούντο ὅπως ὁ Πίνδαρος, ὁ Γοργίας καὶ ὁ Ἱπποκράτης, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπέθανε στὴ Λάρισα. Ἡ παρακμὴ ἀρχίζει κατὰ τὰ τέλη τοῦ 5ου αἰῶνος, ὁπότε οἱ τύραννοί τῶν Φερρῶν τῆς Θεσσαλίας, εἶχαν τὰ πρωτεία. Τῷ 352 π.Χ., ὁ Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας Φίλιππος γίνεται κύριος τῆς Λαρίσης. Τὴ μακεδονικὴ κυριαρχία διαδέχεται ἡ Ῥωμαϊκὴ, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἔτος 197 π.Χ. καὶ τελειώνει τὸν 4ον μ.Χ. αἰῶνα.

Μετὰ τοὺς Ῥωμαίους ἐγνώρισε πολλοὺς ἐπιδρομεῖς Γότθους, Σλάβους, κλπ. καὶ τὸ ἔτος 1396, ἐρχονται οἱ Τούρκοι. Ἡ Λάρισα ἔγινε τότε μιά Τουρκόπολις μὲ πλῆθος τζαμιά. Οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι πολλὰς φορὲς ἐπανεστάτησαν. Ὅλες ὁμως οἱ ἐπαναστάσεις ἐπνίγηκαν εἰς τὸ αἷμα καὶ μόνις τὸ 1881 ἐλευθερώθηκε μαζί μὲ ὅλη τὴ Θεσσαλίαν.

Προχωρῶντας ἀπὸ τὴν μεγάλην Κεντρικὴν Πλατεῖαν πρὸς Β., ἀνεβαίνουμε στὸ ὕψωμα τῆς ἀρχαίας Ἀκροπόλεως, ἀπ' ὅπου ἔχομε τὸ πανόραμα ὅλης τῆς πολιτείας, πού ἀπλώνεται στὸ κέντρον τοῦ Θεσσαλικοῦ κάμπου. Λίγο δυτικώτερα ὑψώνεται ὁ ὠρεὸς μητροπολιτικὸς ναὸς τοῦ Ἀγίου Ἀχιλλίου, πολιοῦχου τῆς Λαρίσης, ὁ ὁποῖος ἤκμασε στὰ χρόνια τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ ὑπῆρξεν ἓνας ἀπὸ τοὺς 318 Πατέρας, πού ἔλαβαν μέρος κατὰ τὴν Πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἡ ὁποία κατεδίκασε τὸν Ἀρειο. Τὸ σῆπτρό λείψανον τοῦ Ἀγίου διετεθεῖτο στὴ Λάρισα μέχρι τὸν 11ον αἰῶνα, ὁπότε ὁ Βούλγαρος ἡγεμὸν Σαμουήλ, πού ἐκυρίευσεν τότε τὴ Λάρισα τὸ μετέφερε εἰς τὴν Β.Δ. Μακεδονίαν, στὸ νησάκι τοῦ Ἀγ. Ἀχιλλίου στὴ λίμνη τῆς Πρέσπας, ὅπου εἶχε τὴν πρωτεύουσά του, καὶ μαζί μὲ αὐτὸ καὶ μέγα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς

Γέφυρα ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ. Εἰς τὸ βάθος ὁ Μητροπολιτικὸς Ναός.

Λαρίσης. Ὁ Ἅγιος Ἀχιλλίος ἐορτάζεται στὴ Λάρισα 15 Μαΐου καὶ γίνεται μεγάλη πανήγυρις, ὅπου συγκεντρώνεται πολλὰ πλήθη ἀπ' ὅλη τὴ Θεσσαλίαν. Ἀλλὰ ἡ πιὸ μεγάλη πανήγυρις γίνεται στὴ Λάρισα 27 Σεπτεμβρίου. Ὁλόκληρος ὁ κάμπος γίνεται τότε ἓνα μεγάλο παζάρι καὶ χιλιάδες ἔμποροι κάνουν καλύβες καὶ πρόχειρα μαγαζιά γύρω στὸ ποτάμι ἀκριβῶς κάτω ἀπ' τὸ κάστρο καὶ τὸν μητροπολιτικὸν ναό. Γιὰ νὰ πᾶμε ὡς ἐκεῖ, πρέπει νὰ διασχίσωμε τὴν μεγάλην τοξοτὴ γέφυραν, πού χρονολογεῖται ἀπ' τὰ βυζαντινὰ χρόνια καὶ διατηρεῖται μέχρι σήμερα.

Ὑγιεινὲς τροφές

ΤΑ ΜΗΛΑ

Εἶναι τροφὴ ὑγιεινὴ καὶ θρεπτικὴ. Περιέχουν σάκχαρο, λεύκωμα ἀρκετὰ ἄλατα, κυρίως φωσφορικά, βιταμίνες Β καὶ C, οἱ ὁποῖες βρίσκονται ἰδίως στὴ φλούδα καὶ ἀμέσως κάτω ἀπὸ τὴ φλούδα. Τὸ καλὸ μᾶσσημα τοῦ μήλου καθαρίζει τὰ δόντια καὶ ἀπολυμαίνει τὴν κοιλότητα τοῦ στόματος. Οἱ φλούδες εἶναι διουρητικὲς καὶ διαλύουν τὸ οὐρικό δξύ. Ἐνα μῆλο τὸ βράδυ φέρει ἡσυχον ὕπνον. Γιὰ ἀδύνατα στομάχια καλύτερα νὰ τρώγωνται ψημένα.

ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΑ

Τὰ πορτοκάλια εἶναι ὑγιεινὴ καὶ εὐκολοχώνευτη τροφὴ. Περιέχουν ἀφθονὲς βιταμίνες C, βιταμίνες B1 καὶ B2. Ἐπίσης λεύκωμα, φώσφορο καὶ σίδηρο. Ἡ φλούδα τοὺς διευκολύνει τὴν πέψιν. Βρασμένη καὶ μὲ λίγη ζάχαρη, γίνεται πολὺ εὐχάριστη μαρμελάδα.

ΔΩΣΤΕ ΛΙΓΟ ΑΙΜΑ

Ἡ αἰμοδοσία εἶναι τελείως ἀκίνδυνος καὶ ἀνώδυνος.

Βοηθήστε τὴν προσπάθεια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ ΔΩΡΕΑΝ αἷμα εἰς ὅλους τοὺς πάσχοντας.

Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

(Δημοτικό)

Ήταν Σαββάτο αποβραδύς, ανήμερα Λαζάρου τρανό τελάλη βάρεσαν μέσα στο Μεσολόγγι, στις Έκκλησιές μαζώχτηκαν όλοι μικροί, μεγάλοι κι ένας στον άλλον έλεγε κι ένας στον άλλον λέει. «Αδέλφια, τί θα κάμουμε στο χάλι, πού μάς ήβρε; τὸ βασιλάδιν έπεσε, τὸ Αιτωλικὸν έχαθη... Θανάσης Κότσικας φώναξε, Θανάσης Κότσικας λέει «Αδέλφια, ἄς πολεμήσωμε τοὺς Τούρκους σ' αἰωνιότατα. καὶ τὸ γιουρούσι ἄς κάμουμε, πὰς καὶ διαβούμε πέρα Μπροστά θὲ νάβγουν οἱ γεροί, στὴ μέση οἱ γυναῖκες»

Έγινε το τσάκισμα μὲς στοῦ Μακρῆ τὴν τάπη. Οἱ ἄρρωστοι μέσα μείνανε, μαζὺ μὲ τὸ Δεσπότη Φωτιά στο κάστρο βάλανε. Κανένας δὲν σκλαβώθη.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 2)

ρέων, ἡ ὁποία ἐγέμισε τὴν αἶθουσα: «Ὁ κατηγορούμενος διατείνεται ὅτι εἶναι Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων». Ὁ Πιλάτος ξαναγέλασε καὶ γυρίζοντας πρὸς τὸν Ἰησοῦν τὸν ρωτᾷ: «Σὺ εἶσαι ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;». Ὁ Ἰησοὺς ἐξήγησεν ὅτι ἡ Βασιλεία του δὲν εἶναι κοσμική.

Ὁ Πιλάτος ἐπέστη ὅτι ἦταν ἄθωος καὶ θῦμα τοῦ μίσους τῶν δολίων Ἀρχιερέων. Ἐψαξε λοιπὸν καὶ βρῆκε ἓνα ἀσφαλές, κατὰ τὴ γνώμη του, μέσον γιὰ νὰ τὸν σώσει. Ὑπῆρχε συνήθεια κατὰ τὴν ἐορτὴ τοῦ Πάσχα νὰ ἐλευθερώνεται ἓνας Ἑβραῖος κατὰδικος. Στὸ δεσμωτήριό ἦταν κρατούμενος ἓνας ἀπαίσιος κακοῦργος, ὁ Βαραββᾶς, πού εἶχε καταντήσῃ τὸ φόβητρο ὅλης τῆς Ἰουδαίας. Ὁ Πιλάτος ἦταν σίγουρος ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ποτὲ δὲν θὰ δέχονταν νὰ μείνῃ ἐλεύθερο τὸ ἀνθρωπόμορφο αὐτὸ τέρας, ὁ ἀρχιλήσταρχος Βαραββᾶς. Διέταξε νὰ τὸν παρουσιάσουν ἀλυσοδεμένον στοὺς Ἰουδαίους, πού οὐρλιάζαν, καὶ τοὺς εἶπε:

—Τὸν Ἰησοῦν νὰ ἐλευθερώσω ἢ τὸν Βαραββᾶν;

—Τὸν Βαραββᾶν, ἔκραξε ὁ ὄχλος.

—Καὶ τὸν Ἰησοῦν τί νὰ τὸν κάμω.

—Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν», ἔκραζεν ὁ ὄχλος παρακινούμενος ἀπὸ τοὺς ἀνόμους ἀρχιερεῖς. Ὁ Πιλάτος ἔμεινεν ἀναυδός. Ἀναστατώθηκε ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητη ἀπάντησι καὶ διέταξε νὰ μαστιγώθῃ ὁ κατηγορούμενος. Μετὰ τὴ μαστίγωσι οἱ στρατιῶται τὸν ἔντυσαν μὲ πορφύρα καὶ τοῦ φόρεσαν στὸ κεφάλι ἀκάνθινο στεφάνι. Τὰ αἵματα ἔτρεχαν στὸ καταῖδρωμένο χλωμὸ πρόσωπό του. Σ' αὐτὴ

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΙ

Δ. Σολωμοῦ

Ἔργα καὶ λόγια, στοχασμοί, -στέκομαι καὶ κυττάζω-
λουλούδα μύρια, πούλουδα, πού κρύβουν τὸ χορτάρι,
κι ἄσπρα, γαλάζια, κόκκινα, καλοὺν χρυσὸ μέλισσι.
Ἐκείθε μὲ τοὺς ἀδελφούς, ἐδώθε μὲ τὸ Χάρο...
Δὲν τοὺς βαρύν' ὁ πόλεμος, ἀλλ' ἔγινε πνοή τους.

Ὁ στόλος φανερώνεται μὲ κάτου μαζωμένα
τὰ παλληκάρια τὰ καλά, μ' ἀπάνον τὴ σημαία,
πού μουρμουρίζει καὶ μιλεῖ καὶ τὸν Σταυρὸν ἀπλώνει
παντόγυρα, ἔς τὸν ὁμορφον ἄερα τῆς ἀντρείας,
κι ὁ οὐρανὸς καμάρωνε, κι ἡ γῆ χειροκροτοῦσε
κάθε φωνὴ κινούμενη κατὰ τὸ φῶς μιλοῦσε,
κ' ἐσκόρπα τὰ τρισεύγενα λουλούδια τῆς ἀγάπης
«ὁμορφη, πλούσια, κι' ἄταρτη, καὶ σεβαστὴ, κι ἁγία».

μὲν. Δὲν εἶχεν οὔτε συναίσθησι τῆς
δυνάμεώς του, οὔτε χαρακτῆρα.

Ὡστόσο ξαναπαρουσίασε τὸν Ἰησοῦν τὸν ὄχλο:

—Ἐπιμένετε, τοὺς εἶπε, νὰ σταυρώσω τὸν Βασιλέα σας καὶ συμπατριώτη σας;

—Ἄρον, ἄρον σταύρωσον αὐτόν»
ξαναοὔρλιαξαν ἐκεῖνοι.

Τότε ὁ ἄβουλος Πιλάτος θορυβημένος καὶ ἀγανακτισμένος ἐπλησίασε στὴ βρύσι, ἔνιψε τὰ χέρια του καὶ εἶπε μὲ θλίψι: «Ἀθῶος εἰμὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ ἐσᾶς».

—«Τὸ αἷμα τοῦ ἐπάνω μας καὶ ἐπάνω στὰ παιδιά μας», ἔκραξαν ἔξαλλοι οἱ σταυρωταί.

Τελικὰ, ὁ ἡγεμὼν Πόντιος Πιλάτος, ἔνοχος στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος στοὺς αἰῶνες αἰώνων, ἐπέκρινε τὴν καταδίκη καὶ παρέδωκε τὸν ἄθῶον Ἰησοῦν εἰς τὸ «σταυρωθῆναι».

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 5)

τῆς ἡγέρθη μνημεῖον μὲ τὴν προτομήν τοῦ μεγάλου Ψάλτου καὶ εἰς μὲν τὴν δεξιὰν πλευρὰν εἶναι χαραγμένοι οἱ ἀκόλουθοι ὥραιοι στίχοι τοῦ Δημητρίου Σολωμοῦ:

Ὅταν τερπνὰ μᾶς ἐσπρωχνη τὸ κύμα,
τὰ λείψανά σου ἐχαίροντο, πῶς, τέλος
ἐκεῖ πού εἶδες τὸ φῶς θὰ ἔχης καὶ μνήμα

Καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν συγκινημένοι στίχοι ἐπίσης τοῦ Δημητρίου:

Στὴ γῆ τὴ μητρικὴ τὰ δοξασμένα
ὀστᾶ σου ὕπνο γλυκύτατο ἄς κοιμῶνται,

ἀδελφέ! Κάλιο ἐδῶ παρὰ στὰ ξένα.
Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

Β. Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Δέκα κοτούλες εἶχε ἡ κυρὰ Στάθαινα στὸ σπιτάκι τῆς καὶ κάθε μέρα εἶχε αὐγουλάκια. Κάθε πρωΐ, πού ξημέρωνε, ἀκούονταν ἀδιάκοπα τὰ κακαρίσματα.

Ὁ Χάρης καὶ ἡ Δεσποινιώ, τὰ δυὸ μικρότερα ἀπὸ τὰ πέντε παιδιά, πού εἶχε ἡ κυρὰ Στάθαινα, σὰν ἀκουαν τὰ κακαρίσματα, ἔτρεχαν κάτω στὴν αὐλὴ, πού ἦταν τὸ κοτέτσι, μάζευαν τὰ αὐγά καὶ τὰ ἔφερναν φρέσκα—φρέσκα καὶ ζεστὰ στὴ γιαγιά τους.

—Καὶ ἄλλα, γιαγιά, σήμερα καὶ ἄλλα γέννησαν οἱ κοτούλες μας, ἔλεγον χαρούμενα τὰ παιδάκια καὶ ἡ γιαγιά χαμογελαστή τὰ ἔπαιρνε καὶ τὰ ἔβαζε προσεκτικὰ μέσα σ' ἓνα μεγάλο πανέρι.

—Θὰ τὰ μαζέψουμε ὅλα νὰ τὰ βάψουμε γιὰ τὴ Λαμπρῇ, ἔλεγε στὰ ἐγγονάκια τῆς ἡ καλὴ γριουλά. Καὶ ὅταν μὲ τὸ καλὸ φθάσῃ ἡ ἁγία αὐτὴ ἡμέρα καὶ ἀναστηθῇ ὁ Χριστὸς μας, θὰ φορέσωμε τὰ καλά μας, θὰ πᾶμε τὴ νύχτα ὅλοι στὴν ἐκκλησιὰ καὶ θ' ἀκούσωμε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη. Ὑστερα θὰ γυρίσωμε στὸ σπιτί μας καὶ θὰ σᾶς δώσω κουλουράκια καὶ κόκκινα αὐγά γιὰ νὰ τσουγκρίσωμε γιὰ τὴν Ἀνάστασι καὶ θὰ ψάλωμε τὸ Χριστὸς Ἀνέστη.

—Δὲν κάνει ἀπὸ τώρα νὰ βάψουμε, γιαγιά, τὰ αὐγά; τῆς εἶπε κάποια μέρα ἡ Δεσποινιώ, πού δὲν ἤξερε.

Δὲν κάνει, παιδί μου, νὰ τὰ βάψουμε ἀπὸ τώρα. Τὰ Πασχαλινὰ αὐγά δὲν βάφονται ὅποτεδήποτε. Αὐτὸ γίνεται τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ. Τότε θὰ σᾶς φωνάξω νὰ βοηθήσετε καὶ σεῖς γιὰ νὰ τὰ βάψουμε.

Οἱ μέρες περνοῦσαν μὰ στὴ Δεσποινιώ καὶ στὸ Χάρη ἐφαίνονταν ὅτι περνοῦν πάρα πολὺ ἄργα καὶ ἔλεγον ἀνυπόμονοι:

—Ἀχ! δὲ θάρρη ἀκόμα ἡ Μεγάλῃ Πέμπτῃ νὰ βάψουμε τὰ αὐγά;

Ἐπὶ τέλους ἔφθασε καὶ ἡ μέρα αὐτὴ. Ἡ καλὴ γριουλά πῆγε στὸ κρεββάτι τῆς Δεσποινιώ, πού ἀκόμα κοιμόταν, καὶ φώναξε:

—Δεσποινιώ! Εὐπνᾶ. Σήμερα εἶναι Μεγάλῃ Πέμπτῃ, θὰ βάψουμε τ' αὐγά! Σήκω γιὰ νὰ ξυπνήσωμε καὶ τὸ Χάρη.

Τὰ τρία ἄλλα μεγαλύτερα παιδιά τῆς κυρᾶς Στάθαινας, ὁ Νίκος, ὁ Γιάννης καὶ ἡ Φανούλα, εἶχαν σηκωθῇ νωρὶς καὶ βοηθοῦσαν τὴ μητέρα. Σὰν εἶδαν τώρα τὴ γιαγιά, πλησίασαν καὶ στάθηκαν κοντά τῆς. Στὸ

Σ. Γ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

Ἀνοίξῃ καὶ πρωταπριλίᾳ
θαρρεῖς καὶ φέλλουν τὰ πουλιά
χιλιάδες παραμύθια.

Ἀχιτίδες ἥλιου στὰ βουνὰ
ψεύτικα κι ὄχι ἀληθινὰ

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

χρυσὰ παλάτια χτίζουν.

Τὰ κύματα στὴν ἄμμουδιὰ
ἀπ' τὴν ἀγῆ κι ὡς τὴ βραδιὰ
φέμματα ψιθυρίζουν.

Φέμματα λέω στὴ μαμά:

—Εἰμὶ μεγάλος, ὅμως μὰ...
δὲν εἰμὶ παλικάρι.

Κεῖνῃ γελᾷ, καθὼς γελᾷ
ἀληθινὰ, καὶ μοῦ μιλά:

—Τὸ φέμμα σου ἔχει χάση.

ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Έάν, παιδί μου, δής χαλί λιγάκι ζαρωμένο κι όχι στο πάτωμα στρωτό και καλοτεντωμένο, σκύψε και στρώσε το. Γιατί όποιος εκεί πατήσει, μεγάλος, μέτριος, παιδί, μπορεί να σκουντουφλήση. Κ' ένα σκουντουφλήμα μπορεί πολύ να το στοιχίση.

Ποτέ μὴν παίζεις με γυαλιά, παιδάκι μου, σπασμένα, γιατί είναι κίνδυνος να βγής με χέρια αίματωμένα.

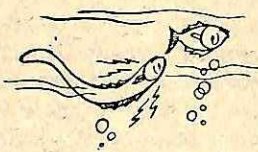
Με σπέρτα και με φώσφορα και μ' όσα φώκο παίρνουνε μὴν παίζετε. Πολύ συχνά κακό μεγάλο φέρνουνε.

Επίσης ούτε με καρφιά, καρφίτσες, βελονάκια, πούναι πολύ επικίνδυνοι έχθροι για τα παιδάκια.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Λοιπόν όση πρόοδο και να σημειώσει ο άνθρωπος, πάντα θα υπολείπεται της φύσεως. Ας πούμε για το ηλεκτρικό χέλι! Απορείτε; Και όμως υπάρχει αυτό το ψάρι και έχει τόσο ηλεκτρισμό, που μπορεί να ρίξη κάτω άκομη και έναν άνθρωπο! Ένα τέτοιο χέλι μπορεί να έκτοξεύσει ηλεκτρισμό εκατοντάδων βόλτ. Μέσα στο νερό ή ηλεκτρική έκκένωσις φθάνει τα 40 βάτ, δηλαδή είναι περισσότερη από όση χρειάζεται για να πέση κάτω ένας άνθρωπος ή ένα άλογο. Κάθε ηλεκτρική έκκένωσις διαρκεί μόνον δύο χιλιοστά του δευτερολέπτου και το χέλι έχει τη δυνατότητα να εκπέμψη 400 φορές το δευτερόλεπτο. Το σώμα αυτού του ψαριού έχει μία περίεργη σύνθεσι, είναι γεμάτο από ηλεκτρικούς ιστούς. Τα όργανά του (καρδιά, ήπαρ κλπ.) περιορίζονται εις το 1/5 του έμπεδου μέρους του σώματός του, τα υπόλοιπα 4/5 καταλαμβάνονται από τρεις σειρές ηλεκτρικών οργάνων. Το τραγικό, στην περίπτωση του ηλεκτρικού χελιού, είναι ότι το ίδιο δεν προστατεύεται από τις ηλεκτρικές του εκκενώσεις, παθαίνει ένα είδος καταρράκτου και μένει τυφλό. Την τροφή του όμως τη βρίσκει χάρις σε ένα ραντάς (!), που διαθέτει εις το πίσω μέρος της ούρας του. Εκπέμπει ακτίνες δηλαδή, οι οποίες μόλις έλθουν εις επαφήν με ένα αντικείμενο επιστρέφουν σε κάτι αίσθητήριες κοιλότητες στο κεφάλι του χελιού και εκείνο αντιδρά αναλόγως. Πάντως δεν εξαντλείται ποτέ το χέλι. Και ένας βιομήχανος είπε αναστενάζοντας «Νά είχαμε τη δυνατότητα τουλάχιστον κατασκευής τέτοιων μπαταριών». Αλλά ή φύσις είναι πάντα ανωτέρα των βιομηχανιών.

Έχετε άκουσει τίποτε για το «ρόλλιγκον»; Το «ρόλλιγκον» είναι αυτοκίνητο, που αντί τροχών έχει τέσσαρα φουσκωμένα μπαλλόνια. Θα μου πείτε γιατί; Μά διότι με αυτούς μόνον τους τροχούς, μπορεί να περάση μέσα από τις λάσπες ή να αναφορίση επάνω στα βράχια. Η κυβέρνηση των Η.Π.Α. εξέδωσε εκατομμύρια δολάρια σε δοκιμές του περιέργου οχήματος, που κατώρθωσε ως τώρα να περάση από χιόνι, άμμο, πάγο, λάσπη, βάλτους, βράχους, θάμνους και

σπασμένα γυαλιά. Όλ' αυτά κάτω από όποιοσδήποτε καιρικές συνθήκες! Το «ρόλλιγκον» έχει παράξενη ιστορία. Εφευρέτης του είναι ο Μπιλ και ή Ρούθ Άλμπερ, ένα ζεύγος διδασκάλων σε κάποιο χωριό Έσκιμώων. Και ίδου πώς το ενεπνεύσθησαν: Επιστρέφοντας από κυνήγι φαλαινών, είδαν ότι οι Έσκιμώοι για να ανεβάσουν το φορτίον της βάρκας (5 τόννους) επάνω εις τους βράχους της απότομης ακτής, έφουσκωναν μερικά σφίχτοραμμένα δέρματα φώκιας, τα όποια έγιναν σαν σακκούλες και κατόπιν χρησιμοποιώντας τις σακκούλες αυτές ως κυλίνδρους, έκαμαν τη δουλειά τους. Το «ρόλλιγκον» έχει και ένα ακόμη προσόν. Δεν δημιουργεί δυστυχήματα! Και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι τα μαλακά μπαλλόνια του

απλώνουν το βάρος του οχήματος όμοιόμορφως.

Τα ζώα μιλούν; Βεβαίως απαντούν, άδιστάκτως οι ειδικοί επιστήμονες. Ο δόκτωρ Τζούλιαν Χάξλεϋ-άγγλος βιολόγος-λέγει ότι οι διάφοροι ήχοι, που βγάζουν τα ζώα είναι, αναμφισβητήτως, εκφράσεις συγκινήσεως θυμού ή φόβου. Αποκλείεται όμως να πη ένα ζώο «Δώστε μου να φάω». Οι έρευνηται διεπίστωσαν ότι μία γάτα μπορεί να νιαουρίση κατά πέντε ή εξ διαφορετικούς τόνους εκφράζοντας πόνο, πείνα ή στοργή. Τα άλογα έχουν έννεα διαφορετικούς τόνους και οι όρνιθες επίσης έννεα. Εκείνο όμως, που έχει τη μεγαλύτερη σημασία, από την άποψι της παραδοξότητος, είναι τα λεξικά της γλώσσης των πιθήκων. Υπάρχουν, για την ακρίβεια δύο λεξικά άμερικάνικα. Ένα με τριάντα λέξεις, για τους πιθήκους και δεύτερον, με όλιγώτερες, για τους ούρακοτάγκους. Οι περισσότεροι νομίζομε πως οι πίθηκοι φλυαρούν ανοήτως! Είναι λάθος! Οι πίθηκοι μιλούν λίγο και διαθέτουν φωνές θαυμάσιες. Οι πίθηκοι του Άμαζονίου π.χ. έχουν ειδικά φωνητικά όργανα και τα δάση άντηχούν από τις φωνές των, που θυμίζουν εκκλησιαστικό όργανο και χορωδία. Και μία λεπτομέρεια. Οι υπερήλικες πίθηκοι είναι βαρύτονοι ενώ οι νεώτεροι είναι τενόροι!

Β. Γ.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ

(Από το δμώνυμο μυθιστόρημα του Ζωρζ Καρόλ)

(7ο)

Τα δυο άδελφάκια λοιπόν, όπως είπαμε, μόλις έπεσαν στο ωραίο μαλακό κρεβάτι, ευθύς τα πήρε ο ύπνος. Έέχασα όμως να σάς πω, πως ο Πέτρος κι ή Νινέτα, πριν πλαγιάσουν φρόντισαν με τη βοήθεια του Μπούμπη να εξασφαλίσουν έναν ωραίο ύπνο στους συνεργάτες τους, τα τέσσερα αγαπητά τους ζώα. Τα ώδήγησαν σε μιάν άδεια αποθήκη του σπιτιού, τους έστρωσαν κάτω μερικά σακκιά, κ' έτσι κι αυτά, κουρασμένα από το δρόμο και τις δύο παραστάσεις, που είχαν δώσει, δεν είχαν πέσει

—Τώρα όμως πήγαινε να κοιμηθής, μικρέ μου ήρωα.

καλά-καλά, και τα πήρε άμέσως ένας ύπνος γλυκός και μονοκόμματος ως το πρωί.

Όμως έτσι μονοκόμματος δεν ήταν και ο ύπνος του καλού μας του Πετράκη, που αυτή τη νύχτα ήταν γραφτό του να δοκιμάση μιάν έντελώς άπροσδόκητη περιπέτεια.

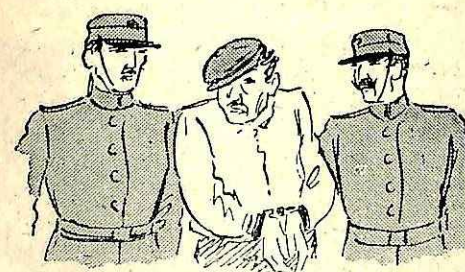
Ήταν πάνω-κάτω δύο μέτρα τα μεσάνυχτα, όταν ξύπνησε απότομα λίγο τρομαγμένος. Ευθύς αναρωτήθηκε, για ποιο λόγο είχε άραγε τρομάξει: «Μήπως έβλεπα κανένα κακό όνειρο;» είπε μέσα του.

Μά πριν ακόμα δώσει την άπάντησι στον έαυτό του, του φάνηκε πως μέσα στο σκοτάδι της κάμαρας διέκρινε μιá σκιά ανθρώπου. Άνοιξε καλά τα μάτια του, πρόσεξε καλύτερα και δεν άργησε να βεβαιωθή. Ναι. Πραγματικά ναι. Εκεί μπροστά στο άνοιχτό παράθυρο, που φωτιζόταν ελαφρότατα από το μικρό φεγγάρι, είδε τώρα καθαρά τη σκιά ενός ανθρώπου, που προχωρούσε σκυφτός, χωρίς να κάνει κανένα θόρυβο.

Έφτασε ως την πόρτα, που έβγαζε στο διάδρομο, την άνοιξε έντελώς άθόρυβα και βγήκε.

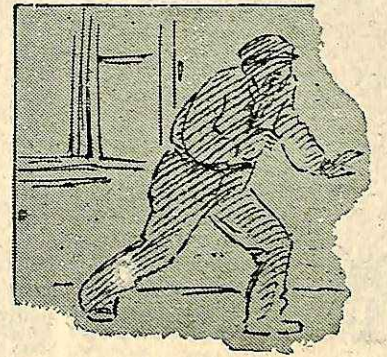
Ο Πετράκης κατάλαβε πως ο άνθρωπος αυτός δεν μπόρουσε νάναί παρά λωποδύτης. Και μάλιστα λωποδύτης, που ήξερε καλά τα κατατόπια του σπιτιού.

Τί έπρεπε να κάνει τώρα ο αγαπημένος μας μικρός; Δέ χρειάστηκε να σκεφθή πολύ. Κατέβηκε άμέσως από το κρεβάτι του και πατώντας στις μύτες των ποδιών του, έβγαλε το κεφάλι του από την πόρτα και κοίταξε στο διάδρομο. Ο λωποδύτης προχωρούσε προς τη σκάλα, που κατέβαινε στο ισόγειο.

Δυο άστυφύλακες πήραν τον λωποδύτη.

Ο Πέτρος συλ-

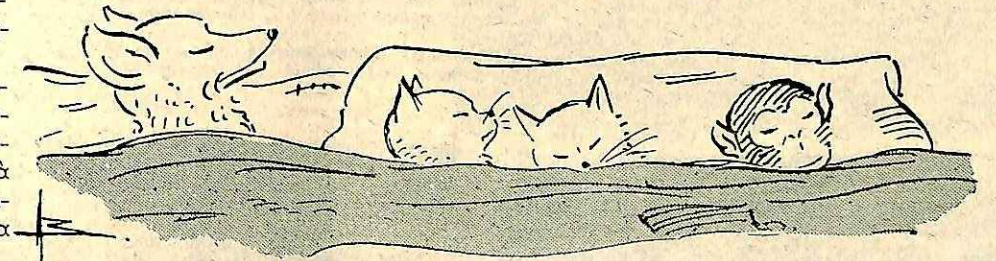

Είδε τη σκιά ενός ανθρώπου.

λογίστηκε για μιá στιγμή να φωνάξη, ώστε να ξυπνήσουν μερικοί στο σπίτι. Ο λωποδύτης όμως, τρέχοντας τον κίνδυνο να προδοθή, σίγουρα θα τον χτυπούσε, κι ίσως και να τον σκότωνε, για να μη φωνάξη και δεύτερη φορά.

Έτσι, ο Πετράκης σκέφτηκε πως το καλύτερο θα ήταν να κάνει ένα πήδημα—σ' αυτό είχε ειδικότητα σαν άκροβάτης, που ήταν—και να πέση επάνω του ξαφνικά με όλο του το βάρος, ώστε εκείνος, που βρισκόταν τώρα στο κεφαλόσκαλο, να χάση με το χτύπημα την ίσορροπία του και να πέση από τη σκάλα.

Έτσι κ' έγινε. Με την πεποίθησι, που είχε ο Πετράκης στην ελαστικότητά του, έπεσε τόσο ξαφνικά πάνω στον «λέφτη, που ούτε «ώχ» δεν πρόφτασε να πη, κι από

Τα πήρε άμέσως ένας ύπνος μονοκόμματος ως το πρωί

σκαλί σε σκαλί βρέθηκε κιόλας κάτω.

Έννοείται πως ο Πέτρος μας ευθύς μετά τη σπρωξιά φώναξε δυο-τρεις φορές «βοήθεια», κι άμέσως πετάχτηκαν δυο υπηρέτες, άναψαν το φως και μόλις είδαν τον άπρόσκλητο νυκτερινό επισκέπτη να βογγά στη βάση της σκάλας πληγωμένος, άρμησαν επάνω του και τον έδεσαν μ' ένα γερό σχοινί.

Συγχρόνως σχεδόν με τους υπηρέτες βγήκε κι ο άφέντης, και μόλις άκουσε από το στόμα του Πετράκη όλη αυτή την ιστορία, τον άγκάλιασε, τον φίλησε και του είπε:

—Εύγε σου, παιδί μου. Έσύ με την καρδιά, που έχεις, θα προοδεύσης στη ζωή σου.

Ύστερα τηλεφώνησε στον άστυνομικό σταθμό κ' ήρθαν δυο άστυφύλακες και πήραν τον λωποδύτη. Κατόπιν ο άφέντης, αφού ξαναχάιδεψε κατασυγκινημένος τον Πέτρο, του είπε:

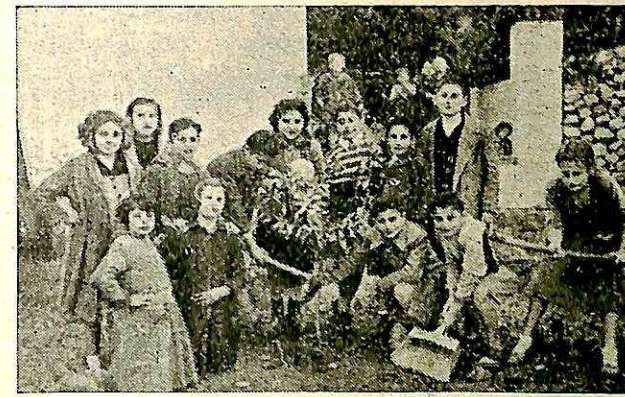
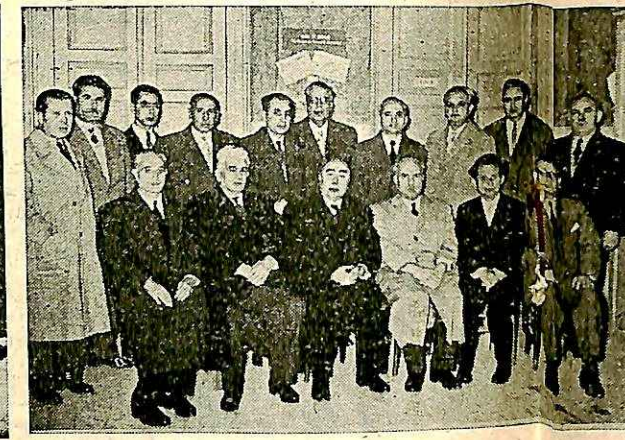
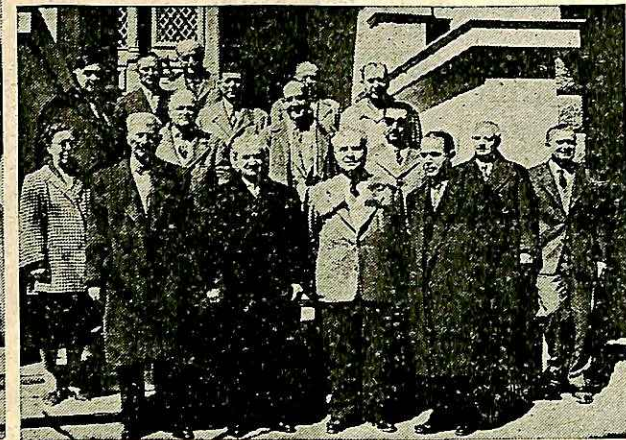
—Τώρα όμως πήγαινε να κοιμηθής, μικρέ μου ήρωα, γιατί το πρωί θα ξεκινήστε νωρίς και δεν πρέπει να είσαι άγρυπνισμένος.

Διάσκευή Β.

(Η συνέχεια στο έπόμενο).

(Σημ. Το άνωτέρω άφήγημα άποτελεί συντομωτάτην περίληψιν, του εκ 284 σελ. βιβλίου, του έκδοτ. οίκου Πατισιλιάκου).

Ε.Ε.Ν. Γυμνασίου Νικαίας κατά την επίσκεψίν των εις τὸ "Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας, ὅπου διένειμαν διάφορα δῶρα, τὰ ὅποια κατεσκεύασαν εἰς τὸ μάθημα τῶν Ὀικοκυρικῶν
Juniors of High School Nicaia at the G.R.C. Asklepieion in Voula Athens where they offered gifts they made at school

Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Κω, φυτεύουν λεμονιές εις τὸν σχολικὸν τὸν κήπον
Juniors of 1st Elementary School Ko planting lemon trees in their school garden

Ε.Ε.Ν. 7ου Δημ. Σχολ. Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ Δ/γτοῦ κ. Μ. Οἰκονόμου ἐφύτευσαν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἐπιθ. Δασῶν Ἡπείρου 1000 πεύκα εἰς τὸν καταστραφέντα διὰ πυρκαϊᾶς λόφον Μεγάλης Γχορίτσας Ἰωαννίνων
Juniors of 7th Elem. School Janina planted 1000 pine trees on a hill destroyed [by fire] Ἰωαννίνων

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Βασιλοπούλου—Μεσολογγίου μαζεύουν τις ἐλιές ἀπὸ τὰ ἐλαιόδενδρα τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elementary School Vassilopoulou Missolonghi gathering the olives from the olive-trees of their school garden.

Ε.Ε.Ν. μαθ. Γ' τάξεως Δημ. Σχολ. Μετσόβου παρέχουν τὰς πρώτας βοήθειας εἰς τραυματισθέντα συμμαθητὴν των, τὸν ὅποιον ἐβοήθησαν καὶ μετὰ χρήματα
Juniors of 3rd grade, Elem. School Metsovon rendering first aid to a wounded school mate, whom they also helped with money.

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πέτρας—Λεβαδείας φυτεύουν πεύκα καὶ κυπαρίσσια εἰς τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου των
Juniors of Elementary School Petra Levadia planting pine trees and cypresses in their school garden

Ε.Ε.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Μαγχουφάνας κατασκευάζουν προστατευτικὸν πεζοδρόμιον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου των
Juniors of 1st Elementary School Mangouphana helping in the reconstruction of their school

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγρας—Ἐδέσσης ἱσοπεδώνουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου των
Juniors of Elementary School Agra Edessa leveling their playground

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Σαμαρίνης—Κοζάνης περιποιῶνται τὸν κήπον, τὸν ὅποιον οἱ ἱδιοὶ ἐδημιούργησαν
Juniors of Elementary School Samarina Kozani looking after the garden, which is their own work

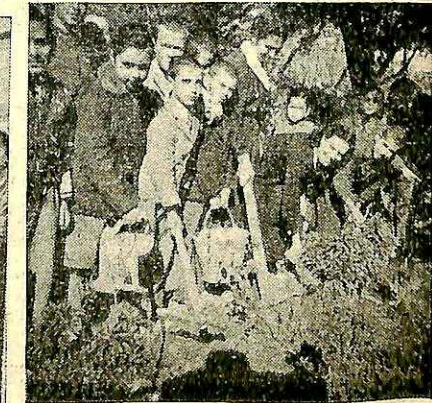
Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Πυθίου—Διδυμοτείχου καθαρίζουν τὴν πλατεῖαν τοῦ χωρίου των
Juniors of Elementary School Pythion Didymoteichon cleaning their village square

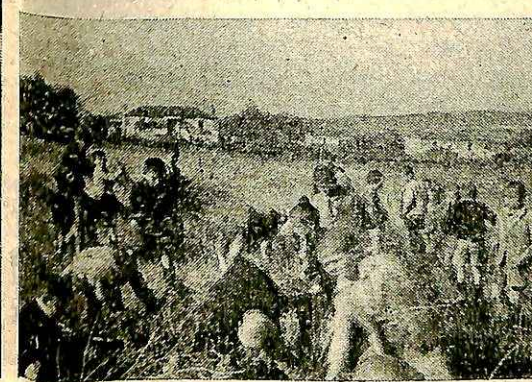
Ε.Ε.Ν. Δημοσ. Ἑμπορικῆς Σχολῆς Θηλέων Ἀθηνῶν εἰς τὸν Οἶκον Τυφλῶν Καλλιθέας
Juniors of Commercial School for girls Athens during their visit at the Home for the Blind in Callithea

Ε.Ε.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Βροντάδων Χίου εἰς τὸν σχολικὸν τὸν κήπον
Juniors of Elementary School Vrontathon Chios in their school garden

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σ. Ἀσπρογείων βοηθοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς πλατείας τοῦ χωρίου των
Juniors of Elementary School Asprogia working for the reconstruction of their village

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξοχωρίου—Κιλκίς βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ χωρίου των
Juniors of Elementary School Metaxochorton Kilkis working for the reconstruction of the village church

Ε.Ε.Ν. Δημ. Σχολ. Φαλατᾶδου—Τήνου ἐργαζόμενοι διὰ τὴν ἀναδάσωσιν
Juniors of Elementary School Palatodon Tinos working for the reforestation

(Συνέχεια από σελ. 6)

ἐλέγετο τοῦ Φάρου. Ἐάν ἤθελε, προσεκάλει καὶ τοὺς πατρικίους διὰ νὰ λειτουργηθοῦν καὶ ἐκεῖνοι μαζί του. Ἐάν ὄχι, ἐκεῖνοι θὰ παρηκολούθουν τὴν λειτουργίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἀνῆκεν εἰς τὸ συγκρότημα τῶν ἀνακτόρων, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀντίθετον ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου πλευράν. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὁ αὐτοκράτωρ ἐξήρχετο εἰς τὸν νάρθηκα τῆς ἰδίας ἐκκλησίας καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτῇ εἰς εἰδικὸν κάθισμα. Ἀπὸ ἐμπρὸς τοῦ ἐπερνοῦσαν μὲ τὴν σειράν, καθὼς ταύτην ὥριζε τὸ πρωτόκολλον τῆς αὐλῆς, οἱ μάγιστροι, οἱ πατρικοί καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅλοι οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματοῦχοι τῆς αὐλῆς καὶ τοῦ κράτους γενικώτερον, ὅσοι δηλ. εἶχον προσκληθῇ νὰ παραστοῦν εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου τοῦ Φάρου. Εἰς τὸν καθένα ἔδιδεν ὁ αὐτοκράτωρ δύο μῆλα καὶ ἓνα κιννάμωμον (δηλ. τεμάχιον ἀρωματικοῦ φυτοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν γνωστὴν εἰς ὅλους μας κανέλλαν). Εἰς τὰ δῶρα βεβαίως αὐτὰ ἐνυπάρχει κάποιος συμβολισμός. Τὸ μόνον, ποῦ γνωρίζομεν, εἶναι ὅτι τὸ μῆλον συμβολίζει τὴν γονιμότητα, τὸ δὲ κιννάμωμον ἦτο φυτὸν ἀρωματικὸν τῶν Ἰνδιῶν, περιζήτητον ἀνὰ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν Εὐρώπην, τότε καὶ σήμερον ἀκόμη. Ἡ διανομὴ τῶν δώρων ἐκείνων ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἐάν τοῦτο ἤθελεν ὁ αὐτοκράτωρ, εἰς τὴν μεγαλοπρεπεῖ αἰθοῦσαν τοῦ Χρυσοτρίκλινου, ὅπου ἐκεῖνος ἤρχετο μετὰ τὴν λειτουργίαν. Ὁ κάθε ἀξιωματοῦχος καθὼς ἐλάμβανε τὰ μῆλα καὶ τὸ κιννάμωμον ἠσπάζετο τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἐξεφώνει ὠρισμένας εὐχάς. Ὁ ἀσπασμός τῶν χειρῶν τοῦ αὐτοκράτορος ἀποτελεῖ ἐκδήλωσιν ὑποταγῆς καὶ εὐγνωμοσύνης συγχρόνως.

Ὅταν πλέον εἶχε τελειώσει ἡ διανομή, ὁ αὐτοκράτωρ ἐγκατέλειπε τὸν νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου ἢ καὶ τὸ Χρυσοτρίκτινον διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν αἶθουσαν φαγητοῦ. Ἐκεῖ συνέντρωνε μὲ ὠρισμένον ἀριθμὸν φίλων του, οἱ ὁποῖοι ἐκαλοῦντο διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν Μ. Πέμπτην ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἐφόρει τὴν ἐπίσημον στολὴν του. Τοῦτο δὲ λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἡμέρα ἐθεωρεῖτο, ὅπως καὶ θεωρεῖται, ἡμέρα πένθους.

Γ. ΚΟΛΙΑΣ

Στ. Σπεράντσα

ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Νύχτα μυρωμένη
μ' Ἀπριλιοῦ δροσοῦλα
Τὸ φτωχὸ ἐκκλησάκι
λάμπει στὴν κορφοῦλα.

Μέσα ὁ Ἐπιτάφιος
τοῦ Χριστοῦ καὶ πλάϊ
ὁ παπᾶς σκυμμένος
ψαλμουνδιὲς σκορπáει.

Λουλουδιῶν ὁλοῦθε
μυρωδιὰ χαμένη.
Κ' ἡ μικρὴ καμπάνα
θλιβερά σημαίνει.

Σιωπηλὸς ὁ κάμπος
στέκει κι ὅλη ἡ φύσις
καρτεράει τὸ ξόδι
λὲς νὰ προσκυνήσῃ.

Μὰ τὸ θεῖο τὸ ξόδι
νὰ προβαίνει τώρα.
Ἀπὸ τὰ κεράκια
λάμπει ἡ κατηφόρα.

Καὶ γλυκεῖες παιδοῦλες
ψέλνουνε τριγύρα.
«Ἐρραναν τὸν τάφο
μυροφόρες μύρα...»

Η ΦΥΣΙΣ ΑΝΑΔΑΣΩΝΕΙ

Π. ΓΡΙΣΠΟΥ

Ἡ Φύσις δὲν μπορεῖ νὰ βλέπῃ γυμνὰ βουνά. Δασωμένα τὰ θέλει ὅλα, ὀλοπράσινα ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ. Μόλις λοιπὸν ἓνας τόπος χάσῃ τὸ δάσος του μόλις ἡ φωτιά, λόγου χάριν, καταστρέφει ἓνα δάσος, ἀμέσως ἡ Φύσις ἀρχίζει τὸ ἔργον τῆς ἀναδασώσεως. Καὶ νὰ ποῦ ὁ τόπος, ποῦ ἐκάκηκε, βρίσκεται σπαρμένους μὲ σπόρους πεύκου. Γιατὶ τὰ κουκουνάρια δὲν τὰ πειράζει ἡ φωτιά καὶ οἱ σπόροι, ποῦ βρίσκονται μέσα τους δὲν παθαίνουν τίποτε. Ἐτσι, ὕστερα ἀπὸ τὴν φωτιά τὰ κουκουνάρια ἀνοίγουν καὶ σπέρνουν ὅλην τὴν καμένη ἔκτασι. Ἡ στάχτη, ἀπὸ τῆς φυλλωσιῆς, ποῦ κήκηκεν, εἶναι πρώτης τάξεως λίπασμα καὶ ἔτσι δὲν χρειάζεται παρὰ μιὰ βροχοῦλα γιὰ νὰ φυτρώσουν οἱ σπόροι καὶ νὰ ξαναγεννηθῇ τὸ δάσος. Κίνδυνος εἶναι μόνον, ἂν τὸ νεδῶτο δάσος ξανάκαῃ πρὶν προφτάσῃ νὰ καρπίσῃ. Στὴν περίπτωσιν αὕτῃ θὰ μείνῃ ἀσπαρτος ὁ τόπος; Ὁχι. Τὰ γειτονικά δάση, ὅσο μακριὰ κι ἂν εἶναι, θὰ στείλουν τὰ σποράκια τους στὴ γυμνὴ πλαγιά. Πῶς; Μὲ τὸν ἀνεμὸ, μὲ τὰ πουλιά, μὲ τὰ ζῶα, μὲ τὸ νερό. Γι' αὐτὸ πολλές φορές συμβαίνει ἐκεῖ, ποῦ ὑπῆρχε πρῶτα ἓνα πευκοδάσος ὑστερότερα νὰ φυτρώσῃ ἓνα δάσος ἀπὸ ὀξυῆς ἢ ἀπὸ δρύς ἢ ἀνάμικτο ἀπὸ διάφορα εἶδη. Γιατὶ στὸν τόπο, ποῦ ἔλειπε τὸ δάσος, ὅλα τὰ γειτονικά δάση σπεύδουν νὰ στείλουν τὰ σποράκια τους καὶ ὅλα συναγωνίζονται ποῖο νὰ καταλάβῃ τὸν ἀδίο χωρὸν.

Ἡ ἀναδάσωσις ὅμως ἐνὸς γυμνοῦ τόπου ἀπὸ φυλόκορμα δένδρα γίνεται μὲ μεγάλη ἀργοπορία. Γι' αὐτὸ ἡ φύσις προνοεῖ νὰ σκεπάσῃ γρήγορα τὸν γυμνὸν τόπο μὲ θαμνώδη φυτὰ ἢ μὲ φρύγανα, στὴν ἀνάγκη καὶ μὲ χορτάρια, ποῦ γίνονται ἀμέ-

σως καὶ ποῦ οἱ σπόροι τους βρίσκονται πάντα στὸν τόπο, λὲς καὶ περιμένουν νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τους, νὰ προσφέρουν τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐτσι ἡ φύσις δὲν ἀφίνει οὔτε μιὰ στιγμή τὸ ἔδαφος χωρὶς νὰ τὸ σκεπάσῃ μὲ δάσος. Διότι ἡ δασοκάλυψις εἶναι τὸ δέρμα, ποῦ προστατεύει τὸ κορμὶ τῆς γῆς ἀπὸ τὸ θάνατο. Ἀλλοίμονο, ἂν ἓνας τόπος ξεδασωθῇ σὲ τόσο μεγάλο βαθμὸ, ποῦ νὰ ἀπνεκρωθῇ τὸ ἔδαφος. Τότε καὶ τὰ ζῶα καὶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ ἐγκαταλείψουν αὐτὸν τὸν τόπο καὶ νὰ φύγουν σὲ ἄλλο μέρος. Γιατὶ δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ κανεὶς δίπλα σὲ ἓναν νεκρό.

Δυστυχῶς στὴν πατρίδα μας ὑπάρχουν πολλές τέτοιες ἀπνεκρωμένες ἐκτάσεις.

Ἡ ἀπνεκρώσις γίνεται μὲ τὸ ὀλοκληρωτικὸ ξεδάσωμα μιᾶς περιοχῆς ἀπὸ ἐπανειλημμένες πυρκαϊγὰς καὶ μὲ τὴν βοσκὴ μέσα στὶς καψάλες. Αὐτὰ τὰ δυό, πυρκαϊὰ καὶ βοσκὴ μέσα στὴν καμένη ἔκτασι, συντελοῦν στὴν ὀλοσχερῇ ἐξαφάνισιν τῆς δασικῆς βλαστήσεως. Τότε ἔρχεται ἡ βροχὴ καὶ παρأسύρει τὰ χώματα καὶ ξεγυμνώνει τὸν τόπο. Κάνει ὅμως καὶ μιὰ ἄλλη δουλειὰ ἡ βροχὴ. Τὸ νερὸ διαλύει ὅλα τὰ θρεπτικὰ συστατικά, ποῦ ἔχει τὸ χῶμα, καὶ καθὼς εἰσδύει ἀπὸ τῆς σχισμάδος τοῦ βουνοῦ βαθεῖα, παίρνει μαζί του καὶ τὰ συστατικά τοῦ ἔδαφους καὶ ἔτσι ὄχι μονάχα ἀπογυμνώνει τὸ ἔδαφος ἀλλὰ καὶ τὸ ξεπλένει. Ἡ ἀπογύμνωσις καὶ τὸ ξεπλῦμα, ποῦ ἀκολουθοῦν τὸ ξεδάσωμα, συντελοῦν στὴν ἀπνεκρωσὶν τοῦ ἔδαφους. Γι' αὐτὸ, ἡ προστασία τοῦ δάσους ἔχει τόσο πολὺ μεγάλη σημασία καὶ γι' αὐτὸ ἡ ἀναδάσωσις εἶναι ἔργο τόσο σημαντικό.

Ἀπὸ τὰς ἐλληνικὰς παραδόσεις

ΤΟ ΑΗΔΟΝΙ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ἀνάμεσα σ' ὅλα τὰ πουλιὰ τὴν πιὸ γλυκεῖα φωνὴ τὴν ἔχει τὸ ἀηδόνι. Ἐρχεται ἀπὸ τῆς θερμῆς χώρας, μόλις ἀρχίσει στὴν πατρίδα μας ἡ ἀνοιξίς κι ὅλο τὸν Ἀπρίλιο, τὸν Μάιο, ἀκόμα καὶ τὸν Ἰούνιο, χωμένο μέσα στὶς δροσερὲς φυλλωσιῆς τῶν δέντρων, σκορπίζει γύρω στὴ φύσιν τὸ μαγευτικὸ του τραγοῦδι. Ἡ ἀρχαία μυθολογία εἶχε πλάσει διάφορους μύθους γύρω ἀπ' αὐτὸν τὸν γλυκόφωνο τραγουδιστὴ τῆς φύσεως. Ἐνας ἀπὸ τοὺς μύθους αὐτοὺς συνδέει, ὅπως εἶδαμε, τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀηδονιοῦ μὲ τὸ χελιδόνι, τὸν προάγγελον τῆς ἀνοιξέως. Ἐνας ἄλλος μῦθος ἔλεγε ὅτι ἡ Ἀηδὼν ἦταν θυγατέρα τοῦ Πανδάρεω καὶ γυναικᾶ τοῦ Πολυτέχνου κι ἐπειδὴ ἔχασε τὸ παιδί της, τὸν Ἰτυλο, εὐχήθηκε νὰ μεταμορφωθῇ σὲ πουλί, γιὰ νὰ θρηνῇ τὴ νύχτα τὸν πόνο της μέσα στὶς φυλλωσιῆς τῶν δέντρων.

Ἄλλ' ὅπως ἡ ζωηρὴ φαντασία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων εἶχε δημιουργήσῃ διάφορες ἱστορίες γύρω ἀπὸ τ' ἀηδόνι, ἔτσι κι οἱ νεώτεροι Ἑλληνες ἔχουν τὴ δική τους παράδοσιν γιὰ τὸ τραγοῦδι τ' ἀηδονιοῦ.

Λένε δηλ. ὅτι, ὅταν ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν κόσμον καὶ ἐδημιούργησε τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζῶα, στὴν ἀρχὴ δὲν τοὺς ἔδωσε φωνή. Γι' αὐτὸ τὸν πρῶτον καιρὸ τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζῶα ἦσαν ἀλαლა. Μιὰ μέρα ὅμως ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὰ πουλιὰ μπροστὰ του καὶ τοὺς εἶπε: «Ἀπόψε δὲν θὰ κοιμηθῆτε. Θὰ μαζεuthῆτε ὅλα ἐδῶ κι αὖριο πρωὶ-πρωὶ μετὰ τὸ ξημέρωμα, θάρhῆτε κοντὰ μου γιὰ νὰ νὰ χαρίσω σὸ καθένα σας τὴ φωνὴν του». Κι ἀλήθεια ὅλα τὰ πουλιὰ, ἀπὸ τὸ πιὸ μικρὸ ὡς τὸ πιὸ μεγάλο, μαζεύτηκαν γύρω σὸ θρόνον τοῦ Θεοῦ καὶ περιμέναν τὸ φῶς τῆς αὐγῆς. Χωρὶς νὰ τὸ θέλουν ὅμως, σιγά-σιγά, τὸ καθένα ἔγειρε τὸ κεφαλάκι του κι ἀπομοικήθηκε. Μόνον τ' ἀηδόνι ἔμεινε ἀύπνιον. Εἶχε τὰ μάτια του στυλωμένα σὸ θρόνον τοῦ Κυρίου καὶ περίμενε τὸ πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ παρουσιαστῇ μπροστὰ του ἀμέσως μόλις ξημερώσει. Καὶ μόλις τὸ πρῶτον φῶς τῆς αὐγῆς ἐφῶτισε τὸν κόσμον, βρέθηκε πρῶτον μπροστὰ σὸν Θεό, περιμένοντας ταπεινὰ τὸ

κάλεσμά του. Ὁ Θεὸς εὐχαριστήθηκε πολὺ μὲ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν ταπεινωσύνην τοῦ ἀηδονιοῦ. Γι' αὐτὸ γύρισε εὐχαριστημένος καὶ τὸ εὐλόγησε: «Ἡ φωνὴ σου νὰ νῆαι ἡ καλύτερη ἀπ' ὅλων τῶν ἄλλων πουλιῶν, τοῦ εἶπε. Θὰ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τοῦ δάσους καὶ ὅλοι θὰ σταματοῦν σὸ δρόμον τους, γιὰ νὰ θαυμάσουν τὸ τραγοῦδι σου».

Τ' ἀηδόνι ἐκλινε εὐχαριστημένο τὸ κεφάλι του κι ἀποτραβήχτηκε παράμερα. Ὑστερ' ἀπ' αὐτὸ παρουσιάστηκαν σὸ θρόνον τοῦ Θεοῦ τὰ ἄλλα πουλιὰ. Τὸ ἓνα ὕστερ' ἀπὸ τ' ἄλλο πῆραν τὴ φωνὴν τους, ἄλλο ὁμορφὴν κι ἄλλο ἀσχημὴν, κι ὅταν ὁ Θεὸς ἐτελείωσε, διασκορπίστηκαν

Δὲν ξανακοιμήθηκε πιά τῆς ἀπριλιτικῆς νύχτες.

πέρα στὸν κάμπο καὶ χώθηκαν ἄλλα μέσα στοὺς θάμνους κι ἄλλα μέσα στὰ κλαδιὰ τῶν δέντρων. Τ' ἀηδόνι εὐτυχισμένο, ποῦ πῆρε τὴν πιὸ γλυκεῖαν φωνὴν ἀπ' ὅλα τὰ πουλιὰ, ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ μέσα στὶς φυλλωσιῆς τοῦ δάσους. Βράδιασε καὶ κοιμόταν ἀκόμα μὲ τὸν πιὸ γλυκὸ ὕπνον. Δὲν ἤξευρε ὅτι ὅλα γύρω του τὸ ζήλευσαν κι ὅτι μέσα στὰ κλαδιὰ καὶ τὰ φυλλώματα κρυβόταν ὁ φθόνος, ἐπειδὴ στάθηκε τὸ ἐκλεκτὸ πουλί τοῦ Θεοῦ.

Ἐνπνέει μιὰ στιγμή τ' ἀηδόνι, κάνει νὰ φύγῃ καὶ τί νὰ ἴδῃ; Οἱ χλωρασιῆς καὶ τ' ἀνθισμένα τ' ἀγριολούλουδα τοῦ Ἀπριλιοῦ τὸ εἶχαν περιπλέξει μὲ τὰ κλωνάρια τους ἀπὸ ζήλεια κι εἶχαν σφίξει τὰ φτερά του νὰ μὴ μπορῇ νὰ τοὺς ξεφύγῃ. Τὰ μικρά του πόδια δὲν μπορούσε καν νὰ τὰ κινήσῃ καὶ τὰ φτερά του ἦσαν σὰν πληγωμένα ἀπὸ τὸ σφίξιμον. Ἀγωνίστηκε, ἔκλαψε, παρακάλεσε, τίποτε:

«Ζηλιάρη, Ἀπρίλη, φώναξε τότε, ἦλθα μ' ἐμπιστοσύνην καὶ ξάπλωσα πάνω στὰ λουλουδιὰ σου καὶ σὺ μοῦ φέρθηκες σὰν τὸν χειρότερον ἐχθρόν. Ὅρκο κάνω, ἂν ξαναπετάξω, ποτὲ πιά νὰ μὴ σὲ πιστέψω καὶ νὰ μὴ κλείσω μάτι τῆς νύχτες σου...».

Καὶ μὲ μιὰ τελευταία προσπάθειαν κατάρθωσε νὰ ξεγυλυστῇ ἀπὸ τὸ σφίξιμον τῶν λουλουδιῶν καὶ νὰ πετάξῃ μέσα σὸ δάσος, ἀρχίζοντας νὰ κελαηδῇ σὸ γλυκὸ σκοπὸν του.

Κι ἀλήθεια ἀπὸ τότε, ποῦ κατάρφερε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τῆς φυλλωσιῆς δὲν ξανακοιμήθηκε πιά τῆς Ἀπριλιτικῆς νύχτες. Μέσα σὸ σκοτάδι τῆς νύχτας ἡ στήν ἀστροφεγγιὰ τοῦ οὐρανοῦ, μοιάζει σὰν νὰ κοιτάζῃ τὰ ἐλεύθερα φτερά του καὶ νὰ αἰσθάνεται νὰ τὸ πλημμυρίζῃ ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς. Καὶ τὸ τραγοῦδι του ξεχύνεται ἀρμονικὸ καὶ μελωδικὸ μέσα στὴ νύχτα καὶ φτάνει σὸν οὐρανόν, σὰν προσηυχὴ ἀγάπης κι εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Πλάστην.

Δ. Σολωμοῦ

Η ΑΝΟΙΞΗ

Ἀπ' τὴν ἀνοιξίαν, ποῦ ἐγύρισε,
οὐρανὸς καὶ γῆς εὐφράνθη,
μὲ τὸ χόρτον καὶ μὲ τ' ἀνθὶ
παίζει ὁ ζέφυρος τερπνὰ.

Ἡλιον ἀχτίνα καθαρὸτατη
τοῦ βουνοῦ τὰ χιόνια λειώνει,
ποῦ τὸ νεὸν τοῦ ξεφύτρωνει
πράσιν' ἐντυμα λαμπρό.

Τὸ σιγὸν τὸ κυματάκι
εἰς ταῖς ἀκροῖς τοῦ φλοισβίζει,
καὶ τὸ ἀνθοδωροστολίζει
μὲ τ' ἀνοκίμητα νερά,
Νὰ τὸ χελιδόνι ἐγύρισε,
ποῦ τὸ πέλαο περνάει
κ' ἐδῶ πάλι οἰκοδομαί
τὴ γλυκεῖαν του τὴ φωλιά.

Κ' ἐκεῖ ποῦ μὲ τὴν πτεροῦγα
τρέχει ὀγλήγορα καὶ λάμπει,
προσοχὴ καμμιὰ δὲν κάνει,
εἰς ὁποῖον τὸ κυνηγᾷ.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΩΠΗΛΑΣΙΑΝ

1. Μάθετε πρώτα να κολυμπάτε καλά. Έπειτα μάθετε να χειρίζεσθε μία βάρκα προτού ανοιχτήτε εις τα βαθεία.

2. Μη νομίζετε ότι είσθε ασφαλείς μέσα στη βάρκα μόνο και μόνο επειδή γνωρίζετε κολύμπι. Όταν κωπηλατήτε, συνήθως απομακρύνεσθε πολύ από την παραλία. Να θυμάστε πάντοτε ότι ο άνεμος, τὰ ρεύματα και οί ξαφνικές κακοκαιρίες μπορεί να σάς βάλουν σε μεγάλο κίνδυνο, αν δεν ξέρετε πώς να τὰς αντιμετώπισετε. Πρέπει λοιπόν να

μάθετε πρώτα να διευθύνετε καλά τη βάρκα και να γνωρίζετε τους κανόνες ασφαλείας κατά την κωπηλασία.

3. Μη χρησιμοποιήτε βάρκες, που έχουν ρωγμές ή τρύπες στο βάθος, και σανίδες ή πασσάλους αντί κουπιών.

4. Μη παραφορτώνετε τη βάρκα και φροντίστε, όταν κάθεστε να μην κλίνη προς τη μία πλευρά, αλλά να υπάρχει ισορροπία.

5. Μη στέκεστε όρθιος στη βάρκα. Να αλλάζετε θέσεις, μόνον όταν ευρίσκεσθε στα ρηχά.

6. Μία αναποδογυρισμένη βάρκα ή «κωνά» καμωμένα από ξύλο ή ελαφρό μέταλλο δεν βουλιάζουν ακόμη και εάν γεμίσουν με νερά. Θα σάς βοηθήσουν να σωθήτε όσο και ένα σωσίβιο. Τό να παραμείνετε πισσμένος από μία αναποδογυρισμένη βάρκα μέχρις ότου καταφθάσει βοή-

θεια είναι πολύ ασφαλέστερο από τό να την εγκαταλείψετε και να προσπαθήσετε να φθάσετε κολυμπώντας στην ξηρά.

Οί αποστάσεις στο νερό φαίνονται συνήθως μικρότερες από ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Πολλοί καλοί κολυμβηταί επνίγηκαν, διότι υπετίμησαν την απόστασι της παραλίας από την αναποδογυρισμένη βάρκα τους. Δεν πρέπει άλλως τε να ξεχνούμε και την επίδρασι, που έχουν στο κολύμπι οί πιθανές κράμπες και τὰ ρούχα, που φορούμε.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΘΗΤΕ ΤΟΝ ΑΣΘΕΝΗ

Ξέρετε να χρησιμοποιήσετε μια θερμοφόρο, που μπορεί να χρειασθῇ ὁ ασθενής;

Ποτέ μη γεμίζετε τελείως τη θερμοφόρο με βρασμένο νερό. Χρησιμοποιήστε νερό ὄχι καυτό και δοκιμάστε τη θερμοκρασία βάζοντας την θερμοφόρο στον άγκώνα σας. Γεμίστε την ως τη μέση με νερό και βγάλτε τον άερα πιέζοντάς την. Ύστερα την κλείνετε καλά και την τυλίγετε σε μία πετσέτα ή σε φανέλλα προτού την βάλετε στον ασθενή. Κατά τον ίδιο τρόπο γεμίζετε την παγοκύστη με κομμάτια πάγου και την τυλίγετε σ' ένα πανί προτού την τοποθετήσετε στο κεφάλι ή στην κοιλιά του αρρώστου, σύμφωνα με την υπόδειξι του γιατροῦ.

(Από τὸ βιβλίο «Προσέξτε τὴν ὁγεία σας» τοῦ Ὑπ. Προνοίας.

ΛΟΓΙΑ ΣΟΦΩΝ

Ἡ εὐγένεια τοῦ πνεύματος συνίσταται εἰς τὸ νὰ σκέπτεται τίμια καὶ λεπτά.

(Λαροσφονικῶ)

Δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζεις, πρέπει καὶ νὰ ἐφαρμόζεις.

Δὲν ἀρκεῖ νὰ θέλεις. Πρέπει καὶ νὰ ἐνεργῇς.

(Γκαίτε)

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΠΑΡΡΥ Ο' ΜΠΡΑΪΑΝ Ο ΥΠΕΡΑΘΛΗΤΗΣ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Όταν ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς σφαιροβόλος Τζιμ Φούξ πλησίαζε τὰ 18 μέτρα στὴ σφαιροβολία τὸ 1953, τὸ διεθνὲς φίλαθλον κοινὸν εἶχε πεισθῇ ὅτι αὐτὸ τουλάχιστον τὸ ρεκόρ δὲν ἦταν πιὰ δυνατόν νὰ ξεπεραστῇ. Γιὰ νὰ σχηματισθῇ αὐτὴ ἡ γνώμη βοήθησαν, βέβαια, πολὺ καὶ οἱ διάφοροι ἀνὰ τὸν κόσμον «εἰδικοί», που ἐβεβαίωναν πὼς οἱ δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπου δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ἐκσφενδονίσῃ μακρύτερα ἀπὸ τὰ 18 μέτρα τὴ σφαῖρα. Κι ὁμως, ὁ Πάρρυ Ο' Μπράϊαν ἦταν μόλις 21 ἐτῶν τὸ 1953, ὅταν ἔθεσε τέρμα στὴ βασιλεία τοῦ Φούξ, καταρρίπτοντας στὶς 9 Μαΐου τὸ παγ-

ΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τὰ παιδιά, που προετοιμάζονται γιὰ ἐξετάσεις ὑποφέρουν συνήθως ἀπὸ κόπωση, γιὰτὶ μελετοῦν ἐντατικά, καὶ ἀπὸ ἐκνευρισμό, γιὰτὶ κουράζονται περισσότερο ἀπ' ὅ,τι μποροῦν καὶ γιὰτὶ ἔχουν τὴν ἀγωνία γιὰ τὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς τὰ παιδιά αὐτὰ πρέπει νὰ ἐξασφαλίζεται, κυρίως, καλὸς καὶ ἀρκετὸς ὕπνος.

Ἐνα χλιαρὸ καὶ παρατεταμένο λουτρὸ τὸ βράδυ ὠφελεῖ πολὺ.

Ἀπὸ τὰ φαγητὰ συνιστῶνται τὰ ψητὰ ψάρια, γαλακτερά καὶ τὰ φρούτα, διότι αὐτὰ δὲν κουράζουν τὸ στομάχι. Μὲ βαρὺ στομάχι κουράζεται περισσότερο καὶ τὸ μυαλό.

Οἱ γονεῖς δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν ὑπερβολικὰ γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμῶν, γιὰτὶ αὐτὸ κάνει τὰ παιδιά νὰ χάνουν τὸ θάρρος τους.

Τὰ παιδιά πρέπει νὰ μένουν ἡρεμα στὴν προσπάθειά τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία.

Τακτικὴ καὶ ἔντονος ἐργασία τονώνει καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα.

Όταν ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς σφαιροβόλος Τζιμ Φούξ πλησίαζε τὰ 18 μέτρα στὴ σφαιροβολία τὸ 1953, τὸ διεθνὲς φίλαθλον κοινὸν εἶχε πεισθῇ ὅτι αὐτὸ τουλάχιστον τὸ ρεκόρ δὲν ἦταν πιὰ δυνατόν νὰ ξεπεραστῇ. Γιὰ νὰ σχηματισθῇ αὐτὴ ἡ γνώμη βοήθησαν, βέβαια, πολὺ καὶ οἱ διάφοροι ἀνὰ τὸν κόσμον «εἰδικοί», που ἐβεβαίωναν πὼς οἱ δυνατότητες τοῦ ἀνθρώπου δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ ἐκσφενδονίσῃ μακρύτερα ἀπὸ τὰ 18 μέτρα τὴ σφαῖρα. Κι ὁμως, ὁ Πάρρυ Ο' Μπράϊαν ἦταν μόλις 21 ἐτῶν τὸ 1953, ὅταν ἔθεσε τέρμα στὴ βασιλεία τοῦ Φούξ, καταρρίπτοντας στὶς 9 Μαΐου τὸ παγ-

κόσμιο ρεκόρ με βολὴν 18μ. 04. Πρέπει ὁμως νὰ παραδεχθοῦμε—γιὰ νὰ μὴ στενοχωρησῶμε καὶ πολὺ τοὺς «εἰδικούς»—ὅτι αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος εἶναι καὶ λίγο... ὑπεράνθρωπος. Τὸ 1948 ἔσπασε ἕνα τραπέζι κι ἔκανε νὰ βουλιάξῃ τὸ πάτωμα ἐνῶ ἐπροπονεῖτο μπροστὰ στὸν καθρέφτη του!

Συχνὰ πηγαίνει στὸ γιγαντιαῖο Ὀλυμπιακὸ στάδιο τοῦ Λὸς Ἀντζελες ὀλομόναχος... μετὰ τὰ μεσάνυχτα γιὰ νὰ προπονηθῇ ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς ὥρες μπροστὰ σὲ 100.000 ἄδεια καθίσματα. Αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος ἀρκεῖται νὰ προπονηθῇ με τοὺς συνοδηγούς του τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νοτίου Καλιφορνίας καὶ ἀφοῦ καταρρίψῃ σ' ἕνα ἀγῶνα τὸ παγκόσμιο ρεκόρ, ἀποσύρεται σὲ μιὰ γωνιά τοῦ στίβου καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ρίχνῃ ἐπὶ ὥρες σφαῖρα, γιὰτὶ εἶναι ἀνικανοποίητος ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ του!

Ἔτσι, ἐνῶ ἕνα ἀπόγευμα εἶχε ξεπεράσει τὰ 18 μέτρα, κατὰ τὴ διάρκεια ἐπισήμων ἀγῶνων, εἶχε φύγει θυμωμένος ἀπὸ τὸ Στάδιο, γιὰτὶ πίστευε ὅτι θάπρεπε νὰ εἶχε φθάσει τὰ 19 μέτρα. Ὅλοι τὸν εἶχαν νομίσει γιὰ τρελλό. Κι ὁμως αὐτὸς δὲ μπόρεσε νὰ κλείσῃ μότι ἀπὸ τὸ θυμὸ του. Ἀπότομα πετάχθηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι του στὶς δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ πῆγε στὸ Στάδιο γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τί τὸν εἶχε ἐμποδίσει νὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο, που ἤθελε... Κατὰ τὶς 4 τὸ πρωῒ, ὁ πατέρας του τὸν συμμάζεψε διὰ τῆς βίας γιὰ νὰ κοιμηθῇ. Ἀλλὰ ὁ Πάρρυ ἦταν πιὰ ἐνθουσιασμένος. Ἦξερε τί σφάλμα εἶχε κάνει τὸ ἀπόγευμα καὶ εἶχε ὑποσχεθῇ στὸν ἑαυτὸ του νὰ μὴ τὸ ἐπαναλάβῃ.

Πραγματικά, ὁ Μπράϊαν με τὴν ἀφάνταστη θέλησί του ἐπέτυχε ἐκεῖνο που ἤθελε: κατάφερε νὰ φθάσῃ μέχρι στιγμῆς τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τῆς σφαιροβολίας στὰ 19μ. 25, γεγονός, που ἔκανε τὸν φίλαθλο κόσμον νὰ πιστέψῃ ὅτι ἔγινε ἕνα σωστὸ θαῦμα.

Χωρὶς ἀμφιβολία ὁ Πάρρυ Ο' Μπράϊαν εἶναι ἡ καταπληκτικότερη φυσιογνωμία τοῦ συγχρόνου ἀθλητισμοῦ. Στὸ 1954 κατέρριψε διαδοχικὰ ἀπ' τὸν Ἀπρίλιου μέχρι

τὸν Ἰούνιο ἑπτὰ φορές τὸ παγκόσμιο ρεκόρ ἀπ' τὰ 18.23 στὰ 18.54. Ἀπ' ἐκεῖ κι ἔπειτα ὅλοι τὸν ἐβλεπαν σὰν φαινόμενον καὶ παραδέχθηκαν ὅτι οἱ δυνατότητές του εἶναι ἀπεριόριστες. Φυσικά, στὴ Μελβούρνη, ὅπως καὶ στὸ Ἐλσίνκι, ἦταν περιφανὴς Ὀλυμπιονίκης. Τὴν καταπληκτικὴ πρόδὸς του ὁ Μπράϊαν τὴν ὀφείλει σὲ τέσσερες παράγοντες: στὴ σωματικὴ του ρώμη, τὴ συγκέντρωσί του, τὴν ἐπιμέλειά του καὶ τὸν παλμό του, που ἀποτελεῖ ἐπανάστασι στὴν τεχνικὴ τῆς σφαιροβολίας. Προπονεῖται συστηματικὰ στὴν ἄρσι βαρῶν καὶ με τοὺς ἀλτήρες, ἡ δὲ προπόνησίς του διαρκεῖ περὶ τρεῖς ὥρες κάθε μέρα, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων ρίχνει περὶ τὶς 150 φορές τὴ σφαῖρα. Ὁ ἰδιόρρυθμος παλμός τοῦ Μπράϊαν, δημιούργημα ἐντελὸς δικῶν του, συνίσταται στὴ μεγάλη ταχύτητά του. Γυρίζει τὴν πλάτη πρὸς τὸ μέρος τῆς βολῆς καὶ ἡ περιστροφή του στὴν ἀρχὴ θυμίζει τὴ στροφή τῶν σφυροβόλων. Ἔτσι αὐξάνει τὴ δύναμι προωθήσεως τῆς σφαίρας. Μερικοὶ νέοι, που ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζουν τὸν παλμό του, λένε ὅτι χάρις σ' αὐτὸν ἐβεβίωσαν περὶ τὸ ἕνα μέτρο τὶς ἐπιδόσεις τους. Ὁ Μπράϊαν προπονεῖται καὶ στὴ δισκοβολία ὅπου ἀμέσως διεκρίθη νικῶντας τὸν περίφημον Γκόρντιεν με βολὴ 56μ. 12. Σήμερα ὁ ὑπεραθλητὴς Πάρρυ εἶναι 25 ἐτῶν καὶ παρὰ τὴν βολὴν του τῶν 19μ. 25 ἐξακολουθεῖ... νὰ μὴ εἶναι ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἀπόδοσί του. Οἱ «εἰδικοί» τὰ ἔχουν χάσει... Ὁ Ο' Μπράϊαν ζυγίζει 115 κιλά καὶ ἔχει ὕψος 1.91, τρέχει δὲ τὰ 100 μέτρα σὲ 10"8, ὅσο δηλαδὴ οἱ καλλίτεροι δρομεῖς μας ταχύτητος...

ΔΙΕΘΝΕΙΣ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤ. ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν 24ην μέχρι τῆς 28ης Ἀπριλίου 1957 θὰ γίνῃ τὸ 5ον Διεθνὲς αὐτοκινητιστικὸν Ράλλυ «Ἀκρόπολις» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου.

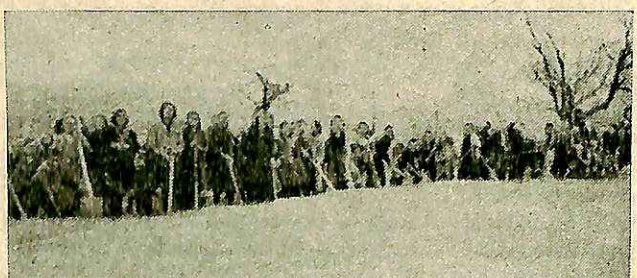
Τὸ σπουδαῖον τοῦτο αὐτοκινητιστικὸν γεγονός ὁργανώνεται διὰ δευτέραν φοράν εἰς τὴν Χώραν μας καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν πόλεων Τεργέστης καὶ Ἀθηνῶν ὡς τόπων ἐκκινήσεως καὶ τῶν Ἀθηνῶν ὡς τόπου ἀφίξεως θὰ διευκολύνῃ πολὺ τὴν συμμετοχὴν τῶν Εὐρωπαίων ὁδηγῶν καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως εἰς τὴν Χώραν μας.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κιοπεκλίου—Δαρίσσης ἐπισκευάζουν τὴν κεντρικὴν ὁδὸν τῆς κοινότητος. Juniors of Elementary School Kiopeli — Larisa repairing their village road.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεταξάδων Διδυμοτείχου ἀναδασώνουν τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου των. Juniors of Elementary School Metaxades working for the reafforestation of the district.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πελεκάνου Κοζάνης ἐργάζονται διὰ τὴν ἱσοπέδωσιν τοῦ Γυμναστηρίου των. Juniors of Elementary School Pelecanos Kozani leveling their school yard.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕ

Βέρνη 20 Μαρτίου 1957

Έχουμε την τιμήν νά σᾶς γνωρίσωμεν λήψιν τῶν ἀποσταλέντων πέντε Λευκώματων Σχολικῆς ἀλληλογραφίας ὑπ' ἀριθ. 266, 99, 111, 196, καί 171.

Ταῦτα εἶναι ἐξαιρετικῶς ὠραία καί τιμοῦν μεγάλως τήν χώραν σας. Ἐπιτρέψατέ μας νά σᾶς εἴπωμεν, ὅτι μέ ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν δεχόμεθα πάντοτε τὰ Ἑλληνικά Λευκώματα, διότι μᾶς ζητοῦνται πολύ.

Μετά τιμῆς

J. Pascalis

Ἑλβετικός Ἐρυθρός Σταυρός Νεότητος

Σημείωσις.—Τά ἀνωτέρω Λευκώματα προήρχοντο ἀπό τὰ ἀκόλουθα Σχολεῖα.

1) Γυμνάσιον Θηλέων Καλλιθέας, 2) ΣΤ' Γυμν. Ἀρρ, Ἀθηνῶν, 3) Αὐτ. Δημ. Σχολ. Λουτρακίου, 4) Ε' Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νικῆς καί 5) Β' Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

1) Τό Ιον Δημ. Σχολεῖον Σκύρου ἔστειλε εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας διὰ τήν ψυχαγωγίαν τῶν νοσηλευσέντων παιδιῶν 12 σκυριανὰ τοπῆα.

2) Τό Ιον Δημ. Σχολ. Λαυρίου ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Δάφνης Ναυπακτίας 1 δέμα με διάφορα εἶδη.

3) Τό Δημ. Σχολεῖον Ἀνω Ἀρχανῶν Κρήτης ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀσημοχωρίου Κονίτσας 1 δέμα με σταφίδα.

4) Ἡ Ἰδιωτικὴ Σχολὴ Μ. Κρίκου Ἀθηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Παλαιοχωρίου Ἀγνάντων Ἀρτῆς 10 δέματα με παιγνίδια καί εἰς τὸ Δημ. Σχολ. Βαβουρίου Φιλιατῶν 17 δέματα με παιγνίδια.

5) Τό Δημ. Σχολεῖον Χρωμοναστηρίου Ρεθύμνης Κρήτης ἔστειλε εἰς ἀπόρους μαθητὰς 1 δέμα με σχολικὰ εἶδη.

6) Ἡ Ε' τάξις τοῦ 91ου Δημ. Σχολείου Ε' περιφ. Ἀθηνῶν ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγ. Νικολάου Φιλιατῶν 1 δέμα με σχολ. ὑλικὸν καί γραφ. ὕλη.

7) Τό Δημ. Σχολεῖον Ὀλύμπων Χίου ἔστειλε διὰ σχολεῖον τῆς Κύπρου 1 πακέτο με μαστίχα.

8) Τό Δημ. Σχολεῖον Πεύκης Ἀμαρουσίου ἔστειλε εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βαρυάδων Ἰωαννίνων 1 δέμα με εἶδη Βοηθείας.

9) Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Γυμν. Παραρτήματος Ψαχνῶν Εὐβοίας μᾶς ἀπέστειλαν 150 δρχ. διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν σεισμοπλήκτων Ἐρυθροσταυριτῶν Θεσσαλίας.

10) Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Ε' τάξεως τοῦ Ιου Δημ. Σχολείου Α'. Περιφ. Ἀθηνῶν ἔστειλαν εἰς τήν Ε' τάξιν τοῦ Δημ. Σχολ. Βελεστίνου Θεσσαλίας, 2 χαρτοκιβώτια με διάφορα εἶδη.

11) Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς Γ' τάξεως τοῦ Ιου Δημ. Σχολ. Α'. Περιφ. Ἀθηνῶν ἔστειλαν εἰς τήν Γ' τάξιν Ριζομύλου Θεσσαλίας 4 χαρτοκιβώτια με διάφορα εἶδη.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει νά ἐπιστραφοῦν συμπληρωμένοι τὸ ταχύτερον αἱ καταστάσεις ἐγγραφῆς Ἐρυθροσταυριτῶν καί τὰ Γεν. δελτία, καθὼς καί τὰ ἐρωτηματολόγια δράσεως.

2) Πωλεῖται εἰς τὰ Γραφεῖα μας τὸ βιβλίον Πρώτων Βοηθειῶν ἀντὶ 7.50 δρχ. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἐπὶ πλέον 2.50 διὰ ταχ/κά.

3) Εἰς τὰ λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας νά μὴ λείπη ὅπωςδήποτε ἡ ἐκθεσις δράσεως τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Σχολείου εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, καθὼς καί ἀχρηστικὰ φωτογραφία, ὁσάκις τοῦτο εἶναι δυνατόν.

4) Αἱ ἐκθέσεις δράσεως, τὰ σκηνικά παιγνία καί οἱ πίνακες διὰ τήν συμμετοχὴν εἰς τοὺς προκηρυχθέντας διαγωνισμοὺς τοῦ τρέχ. σχολ. ἔτους πρέπει νά ὑποβληθοῦν ἐγκαιρῶς καί συμφώνως πρὸς τὰς δοθείσας εἰς τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου καί Φεβρουαρίου ὁδηγίας.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μουλκίου—Κορινθίας ἐτοιμάζουν δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Πυρᾶς—Φωκίδος.
Juniors of Elementary School Moulki Corinth preparing gifts for the pupils of the Elementary School Pyra Fokis.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Εἰάμπου—Κισσάμου φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elementary School Kampos planting trees

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΑΘΗΝΑΙ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 25ου Δημ. Σχολείου Β' Περιφ. Ἀθηνῶν, ἐφύτρεσαν 100 δένδρα διὰ τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καὶ τὴν ἰδικήν των.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Σχολείου Χρ. Τζικωνιστάντίνου Π. Φαλήρου, μετὰ χρημάτων ἀπὸ τὰ κάλαντα καί μετὰ εἶδη ἱματισμοῦ καί τρόφιμα, ποὺ συνεκέντρωσαν οἱ ἴδιοι, συνεσκεύασαν 12 δέματα, τὰ ὁποῖα ἐμύρρασαν σὲ ἰσορῆτους πτωχὰς οἰκογενεῖας τοῦ Π. Φαλήρου.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Ἰδιωτικῆς Σχολῆς Εὐσταθίας Λυσικάτου Πειραιῶς, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των. Τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζευαν στὸν κουμπάρ τῶν, δρχ. 200, διέδωκαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων παιδιῶν τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ιου καί 2ου Δημ. Σχολείου Ὁρχομενοῦ Λεβαδείας, ἐμύρρασαν δέματα με τρόφιμα καί γλυκὰ εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας τοῦ χωρίου. Ἐβοήθησαν τοὺς πτωχοὺς συμμαθητὰς τῶν μετὰ χρημάτων. Ἐλαβον μέρος εἰς δένδροφυτεύσεις.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Δομνιανῶν Εὐρυτανίας, μετὰ χρημάτων ἀπὸ τὰ κάλαντα, ἀγόρασαν διάφορα δῶρα διὰ τὰ πτωχὰ παιδιά.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κονιάκου Φωκίδος φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν, τὴν ἰδικήν των, καί τοῦ χωρίου τῶν. ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐφύτρεσαν δένδρα.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πρίνου Τρικάλων, προσέφεραν εἰς πτωχὴν γραμίαν καί εἰς 2 πτωχὰ παιδιά τοῦ χωρίου τῶν κρέας, πορτοκάλια, μήλα, καρδιά καί σταφίδες.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μορφοβουνίου—Καρδίτσας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των καί τοῦ χωρίου τῶν. ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο. Προσέφεραν 46 ὁκάδες σίτου, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πέτρας, τρόφιμα καί 37 ὁκ. σίτου ἀλλεῖρι εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς καί τοὺς πτωχοὺς μετὰ γραφικὴν ὕλην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ὁξυνείας Κάλαις φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των καί τοῦ χωρίου τῶν. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυριτῶν ἄλλων Σχολείων. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. ἔχουν μαθητικὴν βιβλιοθήκην, σχολ. φαρμακεῖο καί διατηροῦν σχολ. ταμεῖο. Ὁργανοῦν ἑορτὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κοκκινόπολιν Ἐλασσόνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των καί τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτρεσαν 75 δένδρα. Ἐβοήθησαν τὸ ἀνεγερόμενον διδασκῆρον τοῦ Δημ. Σχολείου Πυθίου διὰ τῆς ἀποστολῆς ξυλείας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κοκκινόπολιν Ἐλασσόνης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των καί τοῦ χωρίου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτρεσαν 75 δένδρα. Ἐβοήθησαν τὸ ἀνεγερόμενον διδασκῆρον τοῦ Δημ. Σχολείου Πυθίου διὰ τῆς ἀποστολῆς ξυλείας.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Νηπιαγωγείου Ν. Πετριτσίου Σιντικής καί ἡ ἐξωσχολικὴ ὁμάς φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου. Ἀνοίξαν ἀδελφὰ διὰ νὰ φεῖγουν τὰ νερά ἀπὸ τοὺς δρόμους. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μητέρας ὠργάνωσαν παράστασιν. κατὰ τὴν ὁποίαν ἐνέδωσαν 2 πτωχὰ παιδιά. Ἐπλήρωσαν τὰ ναῦλα διὰ τὴν μετάβασιν παραλῦτον παιδιῶν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κέντρον Προστασίας Ἀναπήρων. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πολυμήλου Κοζάνης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς μετὰ γραφικὴν ὕλην. Ἐβοήθησαν τοὺς συγγενικοὺς τῶν εἰς δένδροφυτεύσεις 3.000 καστανεῶν. Ὁργάνωσαν χριστουγεννιάτικὴν ἑορτὴν, κατὰ τὴν ὁποία διένειμαν διάφορα δῶρα εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς. Μετὰ τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, ἀγόρασαν φάρμακα γιὰ τὸ σχολικὸ φαρμακεῖο.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ιου Δημ. Σχολείου Δράμας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καί παρέχουν τίς πρώτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐπεσκέφθησαν τὸ Γηροκομεῖο τῆς πόλεως τῶν, εἰς τοὺς τρώφους τοῦ ὁποῖου ἐμύρρασαν δῶρα ἀξίας 500 δραχμῶν καί τοὺς ἐψυχαγώγησαν.

ΘΡΑΚΗ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πυθίου Διδυμοτείχου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν, τὴν ἰδικήν των καί τοῦ χωρίου. Ἐπιχομίσαν τάρφον. Ἐμύρρασαν κρέας καί χρήματα, ἀπὸ τὰ κάλαντα, εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας τοῦ χωρίου τῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Μεταξάδων Διδυμοτείχου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καί τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Ἀναβάσαν τὸ ἱστορικὸν Ὑψωμα Μεταξάδων.

ΕΥΒΟΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ιου Γυμνασίου Χαλκίδος, ἐπεσκέφθησαν τὰς Φυλακὰς Χαλκίδος, καί ἐμύρρασαν εἰς τοὺς φυλακισμένους μὴλα καί σιγάρα καί τοὺς ἐψυχαγώγησαν. Διωργάνωσαν χριστουγεννιάτικὴν ἑορτὴν, κατὰ τὴν ὁποία διένειμαν 20 δέματα εἰς τοὺς πτωχοὺς μαθητὰς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χωτοῦσης Ἀρκαδίας, μετὰ τὰ χρήματα, ποὺ ἐμάζεψαν ἀπὸ τὰ κάλαντα, ἀγόρασαν φάρμακα γιὰ τὸν σχολ. φαρμακεῖο καί παρέχουν τίς πρώτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀγριτίδας καί Βρωμοβόρσεως Μεσσηνίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν. Προσέφουν τοὺς μικροὺς μαθητὰς, ἔστειλαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Βαρυκίου Καστοριάς 20 ὁκάδες σταφίδα, 13 1/2 ὁκάδες λάδι καί εἰς τὸ Σανατόριον Καλαμῶν 70 δρχ.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χροῦσης Μεγαλοπόλεως, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καί τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ διδασκῆρου. ἔχουν σχολ. βιβλιοθήκην, σχολ. φαρμακεῖο καί παρέχουν τίς πρώτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Βοηθοῦν τοὺς μικροὺς μαθητὰς εἰς τὰ μαθήματα.

ΚΡΗΤΗ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Χώρας Σφακίων Χανίων, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν, τὴν ἰδικήν των καί τοῦ χωρίου. Περίεφραν οἰκόμενον πρὸς καλλιέργειαν σχολ. κήπου. Ἐσπεδῶσαν καί περίεφραν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καί μαθητικὸ κουρεῖο. Προσέφουν τίς πρώτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Βοηθοῦν πτωχοὺς μαθητὰς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Βουτῶν Γορτυνίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου τῶν καί τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔστειλαν 3 δέματα μετὰ γραφικὴν ὕλην, παιγνίδια, φορέματα καί σταφίδα εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τοῦ Α' Δημ. Σχολείου Σαντορίνης. Ἐφύτρεσαν 250 δένδρα εἰς τὸ προαίλιον τοῦ Σχολείου καί τὸν κεντρικὸν δρόμον τοῦ χωρίου τῶν. Ἐσπεδῶσαν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου.

ΝΗΣΟΙ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Βάρους—Λήμνου ὠργάνωσαν χριστουγεννιάτικὴν ἑορτὴν τῆς εἰσπράξεως τῆς ὁποίας διέβησαν διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ὁμάδος. Προσέφεραν γάλα καί τυρὶ ἀπὸ τὸ σπασιὸν τῶν εἰς ἀσθενήσαντα ἔξον ναυτικόν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Κρητηνίας—Ρόδου, παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Ὁργάνωσαν χριστουγεννιάτικὴν ἑορτὴν. Μετὰ τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν φάρμακα γιὰ τὸ σχολικὸ φαρμακεῖο, γραφικὴν ὕλην καί 34 μπάλονα, γιὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημ. Σχολείου Καστελλορυσίου.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Πλατρεθιάς—Ἰθάκης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καί τὴν ἰδικήν των. Ἐσπεδῶσαν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου, εἰς τὴν ὁποία ἐφύτρεσαν διάφορα καλλοπιστικὰ δένδρα. Ἐδενδροφύτρεσαν τὸν χώρον τοῦ Ἡρώου.

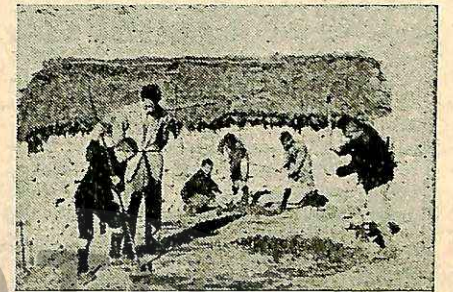
Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Σκαλάδου—Τήνου, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καί τὴν ἰδικήν των. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφύτρεσαν καλλοπιστικὰ καί ὁπωροφόρα δένδρα. ἔχουν μαθητικὸ κουρεῖο, σχολ. φαρμακεῖο καί παρέχουν τίς πρώτες βοήθειες εἰς τοὺς ἔχοντες ἀνάγκην. Ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμμαθητὰς τῶν. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς. Μετὰ τὰ χρήματα, ἀπὸ τὰ κάλαντα ἀγόρασαν παιγνίδια καί τρόφιμα γιὰ τὰ πτωχὰ παιδιά τῆς περιφέρειᾶς τῶν.

Ε.Ε.Σ.Ν. Ἰδιωτ. Γυμνασίου Χατζηκωνσταντίνου Παλ. Φαλήρου φάλλουν τὰ κάλαντα διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἀπόρων οἰκογενεῶν.
Juniors of Private School Katziokostantinou P. Phaleron singing the carols to raise money for the poor

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀναρράχης Ἐορδαίας φάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.
Juniors of Elementary School Anarachi Eordea singing the carols to raise money for the poor

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ποντικῆς—Γρεβενῶν φυτεύουν δένδρα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου τῶν.
Juniors of Elementary School Ponticki Grevena planting trees in their playground.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Σαγγῆς Ὁρεστιάδος ἐφάλλαν τὰ κάλαντα τὸ προῖον τῶν ὁποίων διέβησαν διὰ τοὺς ἀπόρους συμμαθητὰς τῶν.
Juniors of Elementary School N. Sayini singing the carols to raise money for their poor school mates

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πριφτιάνης—Ἀργολίδος ἰσοπεδῶν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου τῶν.
Juniors of Elementary School Priftiani leveling their playground.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ ΕΜΠΟΡ. ΣΧ. ΘΗΛ. ΑΘΗΝΩΝ

Ήταν ξεχωριστή χαρά για μās τις μαθήτριες της Β' τάξεως η πρώτη μας εξόρμηση για την εκπλήρωση των ανθρωπιστικών σκοπών, που επιδιώκουμε από τότε που έγινουμε μέλη του Ε.Ε.Σ.Ν. Προορισμός μας ήταν η Στέγη Θηλέων Όρφανών. Στά κακοτυχισμένα όρφανά παιδάκια, που η μοίρα τους έστέρησε το πολυτιμότερο αγαθό, τους γονείς, πηγαίναμε να τους δώσουμε λίγη απ' τη στοργή και την αγάπη, που η κακή τύχη τους έστέρησε. Όταν φθάσαμε αντικρύσαμε ένα διόροφο κτίριο με μεγάλη αύλη, που στην ορθάνοιχτη πόρτα της μās υποδεχθήκαν τα χαρούμενα ξεφωνητά των παιδιών και τα ευγενικά καλωσορίσματα του προσωπικού. Τα παιδιά, που μās τριγύρισαν ήταν μικρās ηλικίας και μās κύτταζαν εύχισμένα. Προχωρήσαμε όλοι μαζί στην αύλη και εκεί σύμφωνα με το πρόγραμμα εδόθη μιά ώρα για εορτή, κατά την οποία άπαγγείλαμε ποιήματα και τραγουδήσαμε διάφορα τραγούδια. Όταν ήρθε η σειρά των όρφανων να μās πούν και εκείνα τα δικά τους, έμειναμε κατάπληκτοι από τον τρόπο της απαγγελίας και από τις αρμονικές φωνούλες των. Μπορούμε να πούμε ότι ακούσαμε μιά θαυμασά παιδική χορωδία. Καθηγείται και μαθήτριες χειροκροτούσαμε ενθουσιασμένοι... Έπληκτούνταν προσφωνήσεις των καθηγητών και της διευθυντρίας, βγάλαμε αναμνηστικές φωτογραφίες και μοιράσαμε τα δώρα, που τους είχαμε φέρει. Τέλος επισκεφθήκαμε τις

αίθουσες του κτιρίου, εις τις οποίες όλα τα πράγματα ήταν τακτοποιημένα με χάρη και όμορφη. Αποχαιρετήσαμε κατόπιν τα παιδιά και το προσωπικό και αφήσαμε το όρφανοτροφείο γεμάτες από ευχάριστες εντυπώσεις και την ικανοποίησι ότι με την επίσκεψί μας δώσαμε λίγη ευτυχία στα δυστυχισμένα αυτά πλάσματα.

ΑΙΜΙΛΙΑ ΠΕΤΡΑΚΑΚΗ Εμπορική Σχολ. Θηλέων Αθηνών ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ ΤΟΥ 9ΟΥ ΓΥΜΝ. ΘΗΛ. ΑΘΗΝΩΝ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Με συγκίνηση και χαρά δεχθήκαμε όλες οι μαθήτριες την πρότασι του καθηγητού μας κ. Ζαίρη, να επισκεφθούμε το Γηροκομείο, γιά να σκορπίσουμε λίγη χαρά στους πονεμένους μεγάλους μας φίλους. Συνοδευόμενες από το σεβαστό μας γυμνασάρχη κ. Στεφόπουλον, τους καθηγητάς μας κ. Ζαίρη, κυρία Γαλάτη και δεσποινίδα Μαριμαρά, φθάσαμε στον προορισμό μας. Απλά και όμορφα ύψωνονταν τα κτίρια ανάμεσα στους μαγευτικούς κήπους. Δεξιά από το κεντρικό κτίριο ορθωνόταν μιά απεριττή εκκλησούλα, που μās έκανε να νιώσουμε ακόμα πιο έντονα την παρουσία του θεού, που είναι πανταχού παρών. Οδηγούμενες από μιά αδελφή, επισκεφθήκαμε διαφόρους θαλάμους. Στά κρεβάτια τους επλάγιασαν φωχές γιορούλες. Τι συγκίνησης ήταν αυτή, που πλημύρισε τις καρδιές μας, όταν αντικρύσαμε τα γεροντικά κορμιά και τα πρόσωπα τα χαρακωμένα από ρυτίδες. Με χαρά είδαμε στην έκφρασι τους ζωγραφισμένο το αίσθημα της σιγουριάς, που τους παρέχει η πρόνοια του Γηροκομείου. Μά και η συγκίνησης των μεγάλων μας φίλων δεν περιγράφεται, όταν βρέθηκαν μπροστά στα νειάτα. Μαντεύαμε τις σκέψεις τους, νιώσαμε τα αίσθηματά τους. Κι' ενώ εμείς με βουρκωμένα μάτια τραγουδούσαμε εθιμικά παιδικά τραγούδια, η καρδιά τους σκίρτησε και το μυαλό τους νεοταλγικά φτερούγισε σ' ένα κόσμο αναμνήσεων, που δεν σβήνουν ποτέ. Κουβεντιά-

σαμε στοργικά μαζί τους, δεχθήκαμε απαλά το χάδι τους από τα γεροντικά τους χέρια και αφού τις ευχθήκαμε χρόνια πολλά και καλά τις αποχωριστήκαμε. Η επίσκεψις τούτη μās δημιούργησε άριστες εντυπώσεις και θα μās θυμίζει ότι η άλληλεγγύη, η πρόνοια και η καλωσύνη, αξίες ακατάλυτες, μένουν μετέωρα φωτεινά και σκορπίζουν τριγύρω το φως της χαράς και της αγάπης.

Η γραμματεὺς τῆς ΕΒ τάξ. Θ' γυμν. Θηλ. Αθηνών

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΣΤΕΛΗ

Από την επίσκεψίν μας εις τὸ Ἀσκληπιεῖον Ε.Ε.Σ. Βούλας. Συνοδευόμενες ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ μας Γυμνασάρχου κ. Στεφόπουλου τῆς Γυμναστρίας μας Δίδος Μαριμαρά καὶ ἄλλων Καθηγητῶν ἐπισκεφθήκαμε σήμερα τὰ ἄρρωστα παιδάκια τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας, τὰ ὁποῖα προσεφώνησε μὲ λίγα λόγια ὁ Πρόεδρος τῆς τάξεώς μας. Ἡ ομάδα ἀλληλεγγύης ἐμοῖρας τὰ δῶρα, ποὺ εἴχαμε προσφέρει πρόθυμα ὅλα τὰ παιδιά τῆς τάξεώς μας καὶ ἡ ὥρα αὐτὴ πρωτοβουλία τελείωσε μὲ χοροὺς καὶ χαρούμενα τραγούδια, ποὺ τραγουδῆσε ἡ ομάδα ψυχαγωγίας.

Φύγαμε ἔλες πολλὴ ἱκανοποιημένης, γιὰτὶ εἴδαμε νὰ λάμπη στὰ πρόσωπα τῶν μικρῶν ἡ χαρά. Ἐρυθροσταυρίτισσα μαθήτρια τῆς Γ' τάξεως Θ' Γυμνασίου Θηλέων Αθηνών

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βουλαιμένης Μεραμβέλου—Κρήτης ψάλλουν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τῶν Juniors of Elementary Voulismeni Crete singing the carols to raise money for the group's aims.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ
1) αἷτιον χολέρας, 2) Κρατὴρ τῆς Σελήνης, 3) γένος ἰχθύων, 4) πολιτικὸν μέτρον, 5) τοῦ Βέρντι.

ΕΛΛΗΠΟΣΤΥΜΦΩΝΟΝ
Μὴ πᾶσι πίστευε.
Οὐδὲν ἐν τῇ νοήσει ὁ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει.

1) Δούναβις, 2) Χουδσον, 3) Ἑλβας.
ΑΙΝΙΓΜΑ
Κυ—παρίσαι
Μηδὲν ἔγαν
ΕΛΛΗΠΟΦΩΝΗΝ
Βουλεύου μὲν βραδέως ἐπιτέλει δὲ ταχέως

ΑΙΝΙΓΜΑ
Λεπτὰ—ἑπτά
«Μηδὲν συμφερὰν ὀνειδιστὴς κοινὴ γὰρ ἡ τόχη καὶ τὸ μέλλον ἀράτων».

ΠΡΟΒΛΗΜΑ
Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῆς εἶναι 10 ἡτοῖ 7 θυγατέρες καὶ ἓνας ἀδελφὸς 8 καὶ 2 οἱ γονεῖς 10. Ἀντικύθηρα—Κύθηρα—θήρα—ἥρα.

1) Κῶς, 2) Ἀθῶς, 3) Ὀχρὸς, 4) Γάγγης, 5) Καούνας, 6) Ἀτλαντίς, 7) Σευχέλλες, 8) Ἀμμόχωστος, 9) Πετρούπολις, 10) Ἀλίκαρνασσός, 11) Ἀνδριανόπολις.

1) Πᾶν, 2) Πρίν, 3) Παῖν, 4) Πήλιον, 5) Πνεύμων, 6) Παρθενών, 7) Πλωμάριον.

ΜΙΣΤΡΑΦΕΜΕΝΑ ΟΝΟΜΑΤΑ
1) Ἰούλιος Βέρν, 2) Κάρολος Νίκις, 3) Ἰο-νάθαν Σουίφτ, 4) Οὐίλιαμ Σαίξπηρ, 5) Ἐντὼν Σουίφτ, 6) Τζῶν Ράσιν.

1) τὸ, 2) τάφ, 3) ταῶς, 4) Τάττα, 5) Ταῦρος, 6) Τάμεσις.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ
1) Ε, 2) Λ, 3) Εἰς, 4) ὕπερ, 5) Θωμάς, 6) Ἐρρανος, 7) Ροδανός, 8) Ἰταλικός, 9) Ἀγαθοκλῆς.

ΕΛΕΓΘΕΡΙΑ
ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ
1) Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας τὸ 1828
2) Ἡ Σορβὼν τῶν Παρισίων (1205)
3) Τὸ 1938
4) Τὸ Βατικανόν

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ

Τὸ οὐράνιο βλέμμα του ἀπὸ λύπη σκοτεινιάζει
(τενιάζει)
καὶ με παράπονο πικρὸ γύρω κυττᾷ
«Σταύρωσον» ἔεφρενο τὸ πλῆθος κρᾶζει
κι ἄγριο βαδίζει στὸ Σωτῆρα του κοντὰ

Ἐφτασε κάποτε στὸν τόπο τῆς θυσίας
τὸ θεῖο σῶμά του καρφώνουν στὸ Σταυρὸ
«Πάτερ συγχώρα τους!» Φωνὴ τῆς εὐ-
(σπλαγχνίας)
βγαίνει ἀπ' τὰ χεῖλη του. «Ἐγὼ τοὺς
συγχωρῶ»

Ἄγιε Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων, φῶς Οὐρά-
(νιο)
τὸν κόσμον ὅλο γιὰ νὰ σώσης Ἐσταυρώθης
μ' ἀπὸ τοῦ χάρου τὰ δεσμὰ πλάσματος
(Πανάγιο)
τὴν τρίτη μέρα τὰ χαράματα Ἀντρώθης
ΔΩΡΑ Μ. ΓΟΥΝΑΡΗ
Β' Γυμνάσιον Θηλέων Πειραιῶς

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕΣ' ΤΟ ΔΑΣΟΣ

Εἶναι νύχτα! Μιά φεγγαρόλουστη
ἀπριλιάτικη νύχτα... Προχωρῶ μόνος
μέσ' τὰ πυκνὰ σύδενδρα τοῦ δάσους
Ἡ βραδυνὴ δροσιὰ κάνει τὰ φύλλα τῶν
δένδρων νὰ λαμπυρίζουν κάτω ἀπ' τὴς
ἀσημένιες ἀκτίνες τῆς σελήνης.
Ἡσυχία βασιλεύει παντοῦ. Κανένα
πουλί, κανένα ζῶον δὲν ἀκούεται πουμενά.
Ἐνα ἑλαφρὸ ἀεράκι τρεμοπαίζει με τὰ
φύλλα τῶν δένδρων.
Μὰ ξάφνου, καθὼς προχωρῶ ὅλο καὶ
πιὸ βαθειὰ μέσα στὸ δάσος, κάτι ἀκούω..
Κάτι, σὰν ἓνα ἑλαφρὸ πτερούγισμα...

—Μὴν εἶναι κανένα ξωτικό, συλλογί-
ζομαι! Μήπως εἶναι καμμιὰ ἀπ' τὴς νε-
ραῖδες ἐκεῖνες, ποὺ μόλις σὲ συναντήσουν
σοῦ παίρνουν τὴ φωνή;
Ἀλλὰ καθὼς σταματῶ περίτρομος,
βλέπω δύο μάτια νὰ λάμπουν παράξενα
πίσω ἀπ' τοὺς κλώνους ἐνὸς δένδρου.
Καθὼς πλησιάζω φοβισμένος πρὸς τὰ
ἐκεῖ, τὰ μάτια χάνονται, φεύγουν καὶ συγ-
χρόνως μιά φωνὴ ἀντηχεῖ σ' ὅλο τὸ δά-
σος.

Μιά φωνὴ πολλὴ γνωστή: Κούκου,
κούκου, κούκου.
Εἶναι ἓνας κούκκος! Τὸ περίφημο ἐκεῖνο
μαῦρο νυχτοπούλι, γιὰ τὸ ὁποῖο οἱ
χωρικοὶ ἔφτιασαν τόσους θρύλους καὶ
τόσες ἱστορίες. Τὸ πουλί ἐκεῖνο, ποὺ
ἀκούεται στὰ ἡσυχὰ ἀνοιξιὰτικὰ βρά-
δια. Ὁ προάγγελος τῆς νύχτας, ποὺ
μόνο αὐτὸ δὲν γέρνει κάτω ἀπ' τὸ γλυκὸ
νανούρισμα τοῦ Μορφέα.

Εἶναι τὸ ξωτικό τῆς νύχτας, ποὺ χά-
ριζει ζωὴ με τὸ μονότονο τραγούδι του,
κάθε βράδυ στὸ δάσος. Κούκου, κούκου,
κούκου. Στέκομαι ἐκστατικός γιὰ λίγο
ἐμπρὸς στὸ φυσικὸ αὐτὸ θέαμα! Οἱ ἀκτί-
νες τοῦ φεγγαριοῦ στέλνουν μικρὲς ἀνα-
λαμπές μέσ' ἀπ' τὰ πυκνὰ φυλλώματα
τῶν δένδρων. Τὰ φύλλα λάμπουν ἀπ' τὴ
δροσιὰ, ποὺ ἔχουν ἐπάνω τους καὶ
τὴς ἀκτίνες, ποὺ τὰ χαϊδεύουν. Καὶ ὁ
κούκος συνεχίζει τὸ μονότονο τραγούδι
του. Κούκου, κούκου, κούκου.

Ὅλ' αὐτὰ, μοῦ θυμίζουν τοὺς ὁμορ-

φους ἐκείνους στίχους τοῦ ποιητοῦ Ταν-
ταλίδι:

...Εἶναι τοῦ δάσους τὸ στοιχεῖο, ποὺ
«ψάλλει χαρῶπο
τὴν ποίησι τῆς μοναξιάς τοῦ δάσους τὸ
(σκοπό.)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Α. ΤΕΤΕΝΕΣ
Γυμνάσιον Ἀργοστολίου

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Γλυκὰ ἡ καμπάνα τοῦ χωριοῦ μου
«Χριστὸς Ἀνέστη» τραγουδᾷ.
τὸ ὅγιο μῆνυμα σκορπώντας
στὴ φεγγαρόλουστη νυχτιά.

«Χριστὸς Ἀνέστη» τραγουδοῦνε
παντοῦ τὰ δέντρα, τὰ πουλιά·
τὸ σιγολὲν καὶ τὰ λουλούδια
καθὼς τ' ἀγέρι τὰ φύσῃ.

«Χριστὸς Ἀνέστη» σιγοψέφνει
καὶ ἡ καρδιά μου ἡ φτωχὴ
«κι εἰν' ἡ λαχτάρα μου μεγάλη»
κι εἰν' ἡ χαρὰ μου περισσή.

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμνάσιον Ναυπάκτου

ΤΑ ΚΡΙΝΑ

Τὰ πάλαικα κρίνα
μ' ἀρέσουν πολὺ
ψυχὴ μου ὡς ἐκεῖνα
ἐνδύσου στολὴ

Λευκὰ θέλω ὠραῖα
ν' ἀπλώνης φτερά
καλὰ ἔργα νὰ πράττης
ἀγνὰ καθαρά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΧΡΟΝΗΣ
Δημοδιδάσκαλος

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Ποῖος μυθικός ἥρωας τοῦ Ἀργεὺς εἶχε
πενήντα θυγατέρες.
2) Πότε καὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ἀνδρέας
Καρκαβίτσας;
3) Τί ἦταν ὁ Ἱπποκράτης; πότε ἐγεν-
νήθη καὶ ποῦ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
3ον Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Τὸ καναρίνι μας
Γ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ
Β' Γυμν. Ἀρρ. Τριπόλεως

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

Α. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Φιλιππῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) .
- 2) .
- 3) .
- 4) .
- 5) .
- 6) .
- 7) .
- 1) Μουσικὴ νότα
- 2) Προσωπ. ἀντωνυμία (δοτ.)
- 3) Ὄνομα τοῦ γκιώνη
- 4) Γάλλο—Πολωνὸς συνθέτης.
- 5) Γερμανὸς ἀρχαιολόγος
- 6) Μέγας φιλόσοφος.
- 7) Αὐστριακὸς Μουσουργὸς
- ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΘΕΟΦ. ΚΙΤΣΟΥ
Μαθ. Ε' Γυμνασίου Θηλέων Αθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

- 1) Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης.
- 2) Παραποτάμιον φυτὸν.
- 3) Αὐτοκράτωρ τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους.
- 4) Τὴν ἐτέλεσαν οἱ Μεσολογγίται.
- 5) Κατασκευάζω πλοῖα.
- 6) Πατὴρ τῆς ἱστορίας.
- 7) Κυβέρνησις τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους.
- Τὰ ἀρχικὰ μᾶς δίδουν τὸ ὄνομα συγ-
χρόνου ἥρωος.

Β. ΚΑΡΜΥΡΗΣ
Α' Γυμνάσιον Ἀρρέων Τριπόλεως

ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΜΑ

Ἀχνοκυλάει ὀλόλαμπρα μὲς τοῦ Ἀπριλίου
(τῇ δύσει)
ἡ θάλασσα χαϊδεύοντας γλυκὰ τὸ ἐρημο-
(κλήσι)
καὶ οἱ γλάροι οἱ λευκοφτέρουνοι γυρνῶν-
(τας στὸν αἰθέρα)
λένε στὶς βάρκες τοῦ γιαλοῦ τὴν πρώτη
(καλησπέρα)

Μιά τράτα π' ἀργοπόρησε μὲς στὴ γα-
(λήνη λάμπει)
κι ἀργὰ ν' ἀράξη ἐρχεται στ' ἀπόμωρο
(λιμάνι)
κι ἀπὸ τὸ μικρὸ καὶ ταπεινὸ κλησάκι
(τ' Αἰ Νικόλα)
δύο ψαροπαῖδια τραγουδοῦν γλυκὰ τὸ
(ἐγια—μόλα)

ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΑ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΥ
Γυμνάσιον Ἀστακοῦ

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

ΕΛΛΗΠΟΣΤΥΜΦΩΝΟΝ
Καὶ στὴν κόμην στεφάνη φορεῖ
γινόμενον ἀπὸ λίγα χορτάρια
ποὺ εἶχαν μείνει στὴν ἐρημὴ γῇ.

ΣΚΑΛΑ
1) Μῆ, 2) Μοί, 3) Μίαν, 4) Μένια, 5) Μπάνια,
6) Μαντράς, 7) Μεσσαράν, 8) Μεσολόγγι, 9) Μινάταυρος.

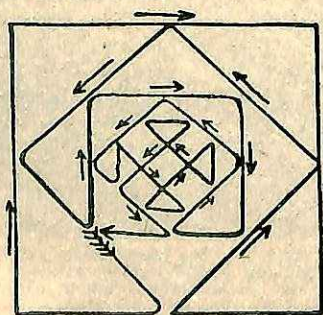
ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ
1) Γεδεών, 2) Ναπολέων, 3) Ὁσθήκη, 4) Θα-
λῆς, 5) Ἰταλία, 6) Σπερχειός, 7) Ἀβέρωφ,
8) Γαῖνα, 9) Τίρας, 10) Ὀμηρος, 11) Νια-
γάρας.

Γινῶθι σ' αὐτὸν
ΚΥΚΛΟΛΕΞΟ
1) Τάρα, 2) Ἀρπα, 3) Ἀγαρ, 4) Ράβω, 5) Παρά, 6) Ἀρβα, 7) Βίβα, 8) Ρακί, 9) Βαβά.

ΣΚΑΛΑ
1) ὁ, 2) ἐν, 3) ἐνω, 4) Ἀγία, 5) Ἑλλάς, 6) Μπάτης, 7) Μόλτος, 8) Κλέαρχος, 9) Λύσαν-
δρος, 10) Πολυδεύκης, 11) Δυτικὴ Θράκη, 12) Κωνσταντῖνος.

ΜΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ
Τοῖς

ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

23

ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ

Ω-ΟΥ-Ε-Ε Υ-Ι- -ΟΥ-Α-ΟΥ- -ΟΙΕΙ-
ΟΥ-Ω -ΑΙ Υ-ΕΙ- -ΟΙΕΙ-Ε ΑΥ-ΟΙ-

Εάν συμπληρώσετε τὰ ἐλλείποντα σύμφωνα θὰ ἀναγνώσετε τὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶπε περιοδεύοντας στους βραχώδεις λόφους τῆς Ἰουδαίας.
ΣΕΒΑΣΤΟΣ Π. ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ
«Λύκειον Παντανάσσα» Πειραιεύς

ΣΚΑΛΑ

- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -

Μὲ τὰ ἀρχικά τῶν ζητούμενων λέξεων ἔχετε ἥρωα τοῦ 1821.

- 1) Σύμφωνον.
  - 2) Σύνδεσμος ὑποθετικός.
  - 3) Ἐπίρρημα χρονικόν.
  - 4) Πρόθεσις.
  - 5) Ἐνδυμα ἱερῶν.
  - 6) Προφήτης Ἰσραηλιτῶν.
  - 7) Ἀνδρικόν ὄνομα.
- ΠΑΥΛΟΣ Ι. ΠΑΛΙΜΕΤΑΚΗΣ
Γ' Γυμνάσιον Ἀρρένων Πειραιῶς.

*

- 1) Α . Σ
- 2) Α . . Σ
- 3) Α . . . Σ
- 4) Α . . . . Σ
- 5) Α . . . . . Σ
- 6) Α . . . . . Σ
- 7) Α . . . . . Σ
- 8) Α . . . . . Σ

- 1) Κατάληξις θηλυκ. (δοτ.).
- 2) Ὁ πλησιέστερος πλανήτης εἰς τὴν γῆν
- 3) Ἐκεῖ κατεστράφη ὁ Ἀθηναϊκὸς στόλος (406) π.Χ.

- 4) Ὄνομα Ἐθνικόν (γεν).
- 5) Ποταμὸς τῆς Ἑλλάδος.
- 6) Τραγικὸς ποιητὴς τῶν Ἀρχαίων Ἑλλ.
- 7) Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας.
- 8) Βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Γ. ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΑΣ
Γυμνάσιον Ἀμφίσσης

*

Ἐνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ μὲ ζῶο μικρὸ ἐνώθηκε κι ἐνὸς νησιοῦ ἱστορικοῦ τ' ὄνομα φανερώθηκε

*

Δυὸ μητέρες καὶ δυὸ κόρες εἶχαν τρία μῆλα κι ὅμως ἔφαγε κάθε μία ἀπὸ ἓνα. Πῶς συνέβη αὐτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ
Γυμνάσιον Σπάτων Ἀττικῆς

*

- 1) Σ - -
- 2) Σ - - -
- 3) Σ - - - -
- 4) Σ - - - - -
- 5) Σ - - - - -
- 6) Σ - - - - -

- 1) Ναυτικὸ παράγγελμα.
  - 2) Ἡ γυναῖκα τοῦ Ἀβραάμ.
  - 3) Χωριὸ τῆς Ἀττικῆς.
  - 4) Μεγάλῃ ἐρημὸς τῆς Ἀφρικῆς.
  - 5) Ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος.
  - 6) Ἄσος τῆς ἀρχαιότητος.
- ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΓΚΑΛΟΣ
Διδάκτορ. Σχολεῖον Δάφνης Ἀθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

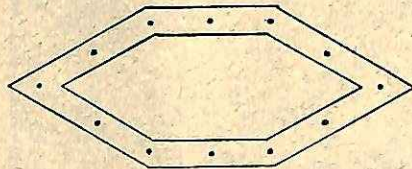
- 1) Κ - -
- 2) Κ - - -
- 3) Κ - - - -
- 4) Κ - - - - -
- 5) Κ - - - - -
- 6) Κ - - - - -
- 7) Κ - - - - -
- 8) Κ - - - - -

- 1) Νῆσος τῶν Κυκλάδων.
- 2) Πόλις τῆς Εὐβοίας.
- 3) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου (ἀπέναντι ἀπὸ τὴ Νάξο).
- 4) Ἰόνιος νῆσος.
- 5) Πρωτεύουσα τῆς Λήμνου.
- 6) Βουνὸ τῆς Ἠπείρου.
- 7) Ἐμπορικὸν κέντρον Θεσσαλίας.
- 8) Βουνὸ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

ΜΑΡΙΑ ΖΟΥΡΠΑΚΗ
ΣΤ' Γυμνάσιον Θηλ. Ἀθηνῶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Σὲ κάθε μία τελεία τοῦ ἑξαγώνου, ποὺ βλέπετε κατωτέρω τοποθετήσατε ἓνα ἀριθμὸν ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 12, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἀθροισμα τῶν τριῶν ἀριθμῶν τῆς κάθε πλευρᾶς νὰ εἶναι 20. Οἱ τελείες εἶναι δώδεκα οἱ ἀριθμοὶ δὲ ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν εἶναι οἱ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Γυμνάσιον Νιγρίτης

*

- 1) Σ . Σ
- 2) Σ . . Σ
- 3) Σ . . . Σ
- 4) Σ . . . . Σ
- 5) Σ . . . . . Σ
- 6) Σ . . . . . Σ
- 7) Σ . . . . . Σ
- 8) Σ . . . . . Σ
- 9) Σ . . . . . Σ
- 10) Σ . . . . . Σ
- 11) Σ . . . . . Σ
- 12) Σ . . . . . Σ
- 13) Σ . . . . . Σ

- 1) Σῆμα κινδύνου.
  - 2) ...καὶ ἀβλαβής.
  - 3) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
  - 4) Οἰκιακὸν ζῶον.
  - 5) Νομοθέτης τῶν Ἀθηνῶν (γεν.).
  - 6) Τραγικὸς ποιητὴς Ἀρχ. Ἑλλάδος.
  - 7) Κόλπος τῆς Ἀττικῆς.
  - 8) Φιλόσοφος Ἀρχ. Ἑλλάδος.
  - 9) Ὁ Ἐθνικὸς μας ποιητὴς.
  - 10) Ἀνδρικὸν ὄνομα.
  - 11) Ἐθνικὸς μας εὐεργέτης.
  - 12) Κτητικὴ Ἀντων. (δοτ. πληθ.).
  - 13) Καταστρέφει τὰ σιτηρά.
- ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Κ. ΝΤΑΛΙΑΝΗΣ
Γυμνάσιον Ἀγρινίου

*

Ὅπως εἶμαι διάβασέ με
σημαίνω φρέσκα, δροσερά
ἀναποδογυρίσέ με
καὶ δὲν θὰ μ' εὕρης πουθενά.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ
Γυμνάσιον Δωριῶν

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΚΑΛΑ

- 1) - - - - -
- 2) - - - - -
- 3) - - - - -
- 4) - - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -

1. Μία τῶν δημοκρατιῶν τῆς Κ, Ἀμερικῆς.
  2. Καναδικὸς λιμὴν.
  3. Πολεμικὸς λιμὴν τῆς Τυνησίας.
  4. Μία τῶν Μεγάλων Ἀντιλλῶν.
  5. Ἡ μεγαλυτέρα καὶ κεντρικώτερα νῆσος τῆς Ἰαπωνίας.
  6. Βασίλειον τῆς Γαλλικῆς Ἰνδοκίνας.
- Γ. ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ
Γυμν. Κηφισίας

- 1) . . . . . Σ
- 2) . . . . . Σ
- 3) . . . . . Σ
- 4) . . . . . Σ
- 5) . . . . . Σ
- 6) . . . . . Σ
- 7) . . . . . Σ
- 8) Σ

- 1) Ἀρχαῖος Ἱστορικός.
  - 2) Ποταμὸς Ἑλλάδος.
  - 3) Ἀγωνιζομένη νῆσος.
  - 4) Ποταμὸς Ἰταλίας.
  - 5) Ἀρχαῖος Θεός.
  - 6) Ἐρωτηματικὴ Ἀντωνυμία.
  - 7) Σύνδεσμος.
  - 8) Σύμφωνον.
- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΩΡΟΣ
Γυμν. Ἀρρ. Καλλιθέας Ἀθηνῶν

*

- 1) -
- 2) - -
- 3) - - -
- 4) - - - -
- 5) - - - - -
- 6) - - - - -
- 7) - - - - -
- 8) - - - - -
- 9) - - - - -
- 10) - - - - -

- 1) Σύμφωνον.
  - 2) Ὑποθετικὸς Σύνδεσμος.
  - 3) Αἰσθητ. ὄργανον (καθαρ.).
  - 4) Πρόθεσις.
  - 5) Πόλις τῆς Εὐρώπης.
  - 6) Νῆσος τῶν Κυκλάδων.
  - 7) Κράτος τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς.
  - 8) Πόλις τῆς Θεσσαλίας.
  - 9) Πατὴρ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'.
  - 10) Ὑπῆρξε πρόεδρος τῶν Η.Π.Α.
- ΛΑΖΑΡΟΣ ΔΕΡΙΖΙΩΤΗΣ
Β' Γυμνάσιον Πειραιῶς

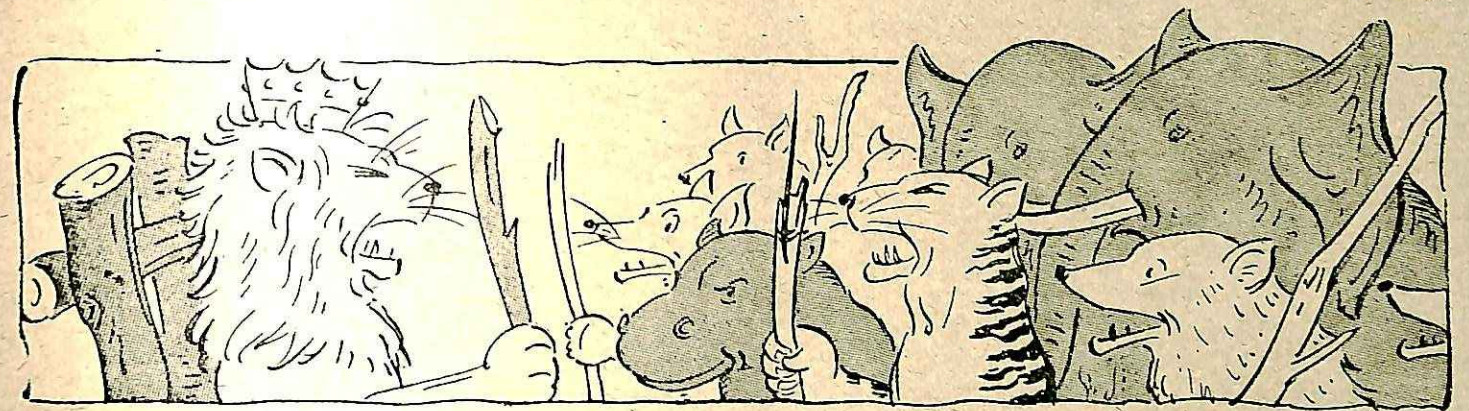
*

1. Ε . . .
2. Ε . . . .
3. Ε . . . . .
4. Ε . . . . .
5. Ε . . . . .
6. Ε . . . . .
7. Ε . . . . .

1. Ἀνοιξίς.
  2. Γυναικεῖον ὄνομα.
  3. Μία ἐκ τῶν 9 μουσῶν.
  4. Συνήθεια (καθ.).
  5. Ὁ εὐκόλος, ἐπιδέξιος.
  6. Ἡ πρόσδοσις.
  7. Ὁ διαρκὼν ἐπὶ ἓν ἔτος.
- ΓΕΩΡΓ. ΚΟΥΒΕΛΗΣ
Γυμνάσιον Ἀστακοῦ

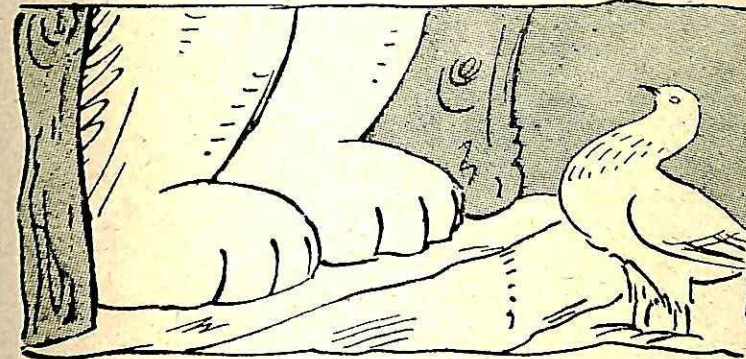
Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὑπὸ ΑΝ. ΒΩ.

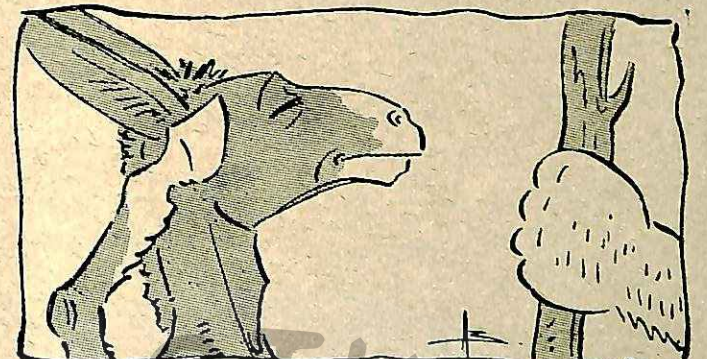

«Αὔριο θάχη πόλεμο ἡ ἐκλεκτὴ φυλὴ μας μὲ τὰ θεριὰ ποὺ ζοῦν ἐκεῖ, στὸ δάσος τὸ ἀντικρὺ μας». αὐτὰ στοὺς ὑπηκόους του ὁ βασιλεὺς φωνάζει κ' ἐκεῖνοι «ζήτω» ξεφωνοῦν καὶ ὅλη ἡ γῆ τραντάζει.

Καὶ τὸ λιοντάρι: «Εὐχαριστῶ. Ἄς δοῦμε ὅμως τώρα καὶ τ' ἄλλα ζῶα τὰ ἡμέρα καὶ ὄχι σαρκοβόρα, μήπως στὴ μάχη θὰ μποροῦν νὰ κάνουν κάποιο θέλημα. Ἀμαχα εἶναι, μὰ μπορεῖ νὰ μᾶς φανοῦν ὠφέλιμα».

«Παράξενο θὰ μᾶς φανῇ» μουρμούρισε τ' ἄσκερι. «Παράξενο; Γελιόσαστε, εἶπ' ἓνα περιστέρι. Εἶμαι μικρό, ἀλλ' ὅμως ἐγὼ μπορῶ τῆς στρατιᾶς νὰ εἶμαι ὁ ταχυδρόμος».

«Κ' ἐγώ, εἶπ' ἓνας γαῖδαρος ζυγώνοντας μὲ φούρια, μαζί μὲ ἄλλα ἑκατὸ καλλιφωνα γαϊδούρια, θὰ ψάλλωμε ἓνα βροντερὸ πολεμικὸ ἐμβατήριον!» Καὶ μ' εἰρωνεῖα τὰ θεριὰ: «Νὰ ζήσης, μεγαθήριο...».

Ἡ μάχη ἀρχίζει. Ἀγρια οἱ δυὸ στρατοὶ χτυποῦνται. Μὰ οἱ φίλοι μας μὲ τὸ στανιὸ στὶς θέσεις τους κρατιοῦνται Κ' ἔτσι, τὰ σκοῦρα βλέποντας σὲ λίγο τὸ λιοντάρι προστάζει: «Τὸ τραγοῦδι τους ν' ἀρχίσουν οἱ γαῖδαροι».

Καὶ τέτια εὐθὺς ὀγκανητὰ οἱ γαῖδαροι βγάνουνε, ποὺ οἱ στρατιῶτες τοῦ ἐχθροῦ ξαφνιαζοῦνται, τὰ χάνουνε, καὶ τέτια τοὺς ἐπιάσανε ἀπὸ τὸν πρόμο ρίγη, ποὺ τὶς οὐρὲς κατέβασαν καί... ὅπου φύγη-φύγη.

Καὶ τὸ λιοντάρι: «Ἄς εἶν' καλὰ οἱ γαῖδαροι οἱ καῦμένοι. Ἀπὸ μικροὺς κι ὀδύνοτους νὰ κάποτε τί βγαίνει!»

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ

Στίχοι
ΛΑΚΗ ΠΑΠΑΔΗΜΑ.

Β Α Λ Σ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Μέ χα- ρού- με- νη — καρ- δια — τρα-γου- δά- με δ' — λη
 μέ- ρα — σάν που- λά- κια στά- κλα- διά. — Μές τόν ή- λιο,
 στόν ά- γέ- ρα — ή ζω- ή έ- δώ — περ- νά, — Μέ παι-
 χνί- διαά- γά- πη- μέ- να — στάκρο- γιά- λι, στά δου- νά, — ζοῦ- με
 τώ- ραεύ- τυ- χι- σμέ- να. — Μέ κρυ- φτό, κυ- νη- — γη- τό —
 — μέ άμ- πά- ρι- ζα και μπά- λα, — μέ τυ- φλό- μυ- γα, κου-
 τσό — και πολ- λά παι- χνί- δια άλ- λα. — Τρα λα λα λα
 γεια, — χα- ρά, — τό παι- χνί- δι δυ- να- μώ- νει, — κά- νει
 σώ- μα- τα γε- ρά — και τὰ μπρά- τσα ά- τσα- λώ- νει.

I

Μέ χαρούμενη καρδιά
τραγουδοῦμε ὅλη μέρα
σάν πουλάκια στά κλαδιά
μές τόν ἥλιο στόν ἀγέρα.

II

Ἡ ζωὴ ἐδῶ περνᾷ,
μέ παιγνίδια ἀγαπημένα
στ' ἀκρογιάλι, στά βουνά,
ζοῦμε τώρα εὐτυχισμένα.

III

Μέ κρυφτό, κυνηγητό
μέ ἀμπάριζα και μπάλλα,
μέ τυφλόμυγα, κουτσό
και πολλά παιγνίδια ἄλλα.

IV

Τρα λα λα λα γεια, χαρά,
τό παιγνίδι δυναμώνει,
κάνει σώματα γερά
και τὰ μπράτσα ἀτσαλώνει.